

Zpravodaj

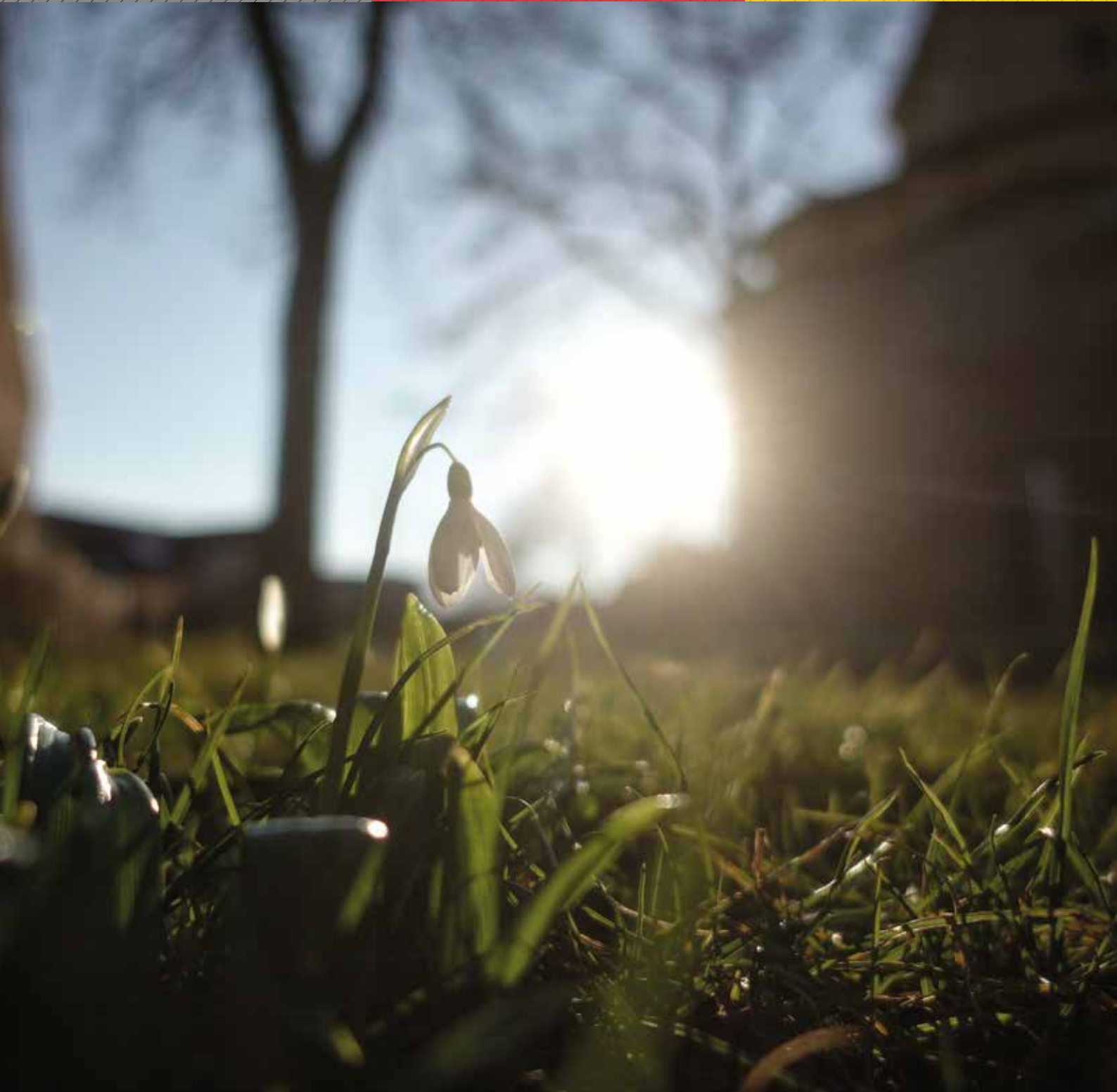
města Kolína

březen 2021 | ročník 28, číslo 3

Vzpomínka na nejzadluženější město

Rozhovor s Jánem Halamou

Obrazem: Očkování v Kolíně

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, máme za sebou rok s covidem-19. Nebyl jednoduchý. Počáteční jarní odhodlání a energii přibrzdil náraz na realitu, občas trochu vyčerpávající. Finanční dopady, které situace přinesla a bohužel ještě přinese, jsou výrazné. Netýkají se jen podnikatelů, zaměstnanců, ale také obcí a měst. Velkou část příjmů obcí tvoří daňové příjmy (přerozdělené daně od státu), které v loňském roce výrazně poklesly. Pro Kolín to znamenalo výpadek příjmů zhruba 50 milionů korun jen v roce 2020. Musíme reagovat, šetřit, odložit některé plánované investice. Jsem však přesvědčen, že si s tím poradíme. Vždyť jen v minulých deseti letech jsme dokázali investovat i přes ohromný dluh města, který v roce 2010 dosahoval více než 1 miliardu korun. Dnes zbývá zaplatit už „jen“ 313 milionů korun, a to zejména díky optimalizaci výdajů a velmi úspěšnému získávání evropských a národních dotací. V tom chceme pokračovat, ale obce musí mít podporu státu. Je nutné přesměřovat finance z často nesmyslných dotačních titulů na základní infrastrukturu, která pomůže obcím a lidem. To je hlavní výzva, která je nutná.

V krizových chvílích se odhalují pravé charaktery lidí. Věci, které se nám zdály být podstatné a důležité, se najednou ve světle aktuálních událostí zdají jako malicherné, někdy i úsměvné. Elementární hodnoty, na které jsme, často pro svůj blahobyt a honbu za výsledky, už tak trochu pozapomněli, se v těchto časech opět dostávají do popředí a nastavují nepokřivené zrcadlo naší společnosti. My všichni procházíme částečnou hodnotovou změnou. Přeji si, aby to byla přes vše špatné změna k lepšímu. Věřím, že tomu tak bude, pokud budeme stát společně na jedné lodi.

Děkuji všem, kteří v nelehké době pomáhají, děkuji vám za projevy podpory, solidarity a za to, jací jste. Nejsme ještě na konci, ale pevně věřím, že tuto těžkou zkoušku ustojíme, a byť to může znít trochu ořepané, všechno zlé je pro něco dobré.

Za sebe mohu slíbit, že se nadále budeme snažit pracovat pro Kolín, jak nejlépe umíme. Pochopitelně se někdy i něco nepovede, za což se omlouvám. Na Kolín nám ale záleží. Žijeme tu a je to domov náš, našich rodičů i našich dětí. A chceme, abychom se doma cítili dobře.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

- Stavba haly finišuje** 4
Místostarostka Iveta Mikšíková informuje o výstavbě sportovní haly
- Změny v MHD** 5
V letošním roce se budou měnit průkazky a přibudou nové trasy
- Zahrádky, nebo domy?** 7
Odbor investic připravil anketu pro majitele zahrádek v lokalitě u Vodárny
- Testování s Červeným křížem** 10
Informace o novém testovacím místě v Husově ulici
- Domovy pro seniory** 12
Architekt David Mateáško o nových domovech pro seniory
- Téma: Kolínský dluh** 13
Jak vznikl dluh města související s výstavbou domů a bytů pro TPCA?

Kam na výlet? Více na str. 27

- Rozhovor s Jánem Halamou** 16
O cestě římskokatolického kněze Jána Halamy
- Jak změnil covid provoz ve firmách?** 22
V anketě nám odpovídají zástupci kolínských společností
- O čem se mluví** 23
Soud vrátil Kolínu pozemky na Štáralce
- Představujeme** 25
Metař Pavel Podnecký a jeho rajon
- Pointa beze slov** 28
Kresby Václava Linka

Jarní záhony začínají kvést u gymnázia, pod Vodárnou a v přilehlém parčíku, v Masarykově ulici – naproti „Jezevíčkoví“, dále v parku u „šestnáctipatráku“, v parku Komenského, ve Formánkově parku, v ulici Pol. věžňů podél klášterní zdi, v ulici A. Kaliny za starým mostem, v Sadové ulici – podél hřbitovní zdi, v Ovčárecké ulici – podél Korama a v Sendražicích u hřbitova.

Březnové zastupitelstvo

Zastupitelstvo města Kolína proběhlo v pondělí 15. března opět za zprísněných hygienických opatření. Před zasedáním prošli všichni zastupitelé antigenními testy (všichni s negativním výsledkem).

Zastupitelé schválili rozdělení téměř dvou milionů Kč z Programu regenerace městských památkových rezervací. Za ně budeme opravovat část městských hradeb (za Dvořákovým muzeem pravěku v Brandlově ulici), začneme konečně s interiéry zámku (restaurování omítek v zámecké

kapli). Byla schválena dotace tři sta tisíc korun na spolufinancování dokončení rekonstrukce svatého Bartoloměje, dále dotace pro BC Kolín na navýšení kapacity hlediště haly Spojů - tribuny pro 150 osob a dotace pro LTC Kolín na projekt přístavby zázemí tenisového areálu o ubytovací kapacity. Zastupitelé rovněž schválili kompletní doplacení Kmochova domu státu, abychom mohli žádat o dotaci na celkovou rekonstrukci. Byly vyčleněny také finanční prostředky na rekonstrukci kuchyně v MŠ Kmochova a opravu zázemí jídelny v MŠ Sendražice.

Nepřehlédněte!

Poplatek za psy do konce března

Upozorňujeme občany města Kolína, kteří vlastní psa, že je třeba uhradit poplatek za rok 2021. Poplatek je splatný do 31. 3. 2021. Upřednostněte, prosím, platbu převodem na účet 3661752/0800 či přes Portál občana. Každému majiteli psa byl přidělen variabilní symbol, pod kterým je platbu možné provést. V případě, že svůj variabilní symbol neznáte, bude vám sdělen na e-mailu: jana.miskovska@mukolin.cz nebo na telefonním čísle 321 748 247.

Zápisy do prvních tříd ZŠ

Zápisy do prvních tříd kolínských základních škol pro školní rok 2021/2022 proběhnou v termínu od 1. 4. 2021 do 16. 4. 2021. Z důvodu ochrany obyvatel a prevence onemocnění covid-19 a na základě momentální epidemiologické situace proběhnou zápisy k povinné školní docházce bez osobní přítomnosti dětí ve škole. Více informací o jednotlivých školách a zápisech naleznete na straně 8–10.

Kmochův Kolín letos nebude

Rada města Kolína na svém jednání dne 15. 2. 2021 rozhodla o zrušení letošního festivalu dechových orchestrů Kmochův Kolín. Rozhodla tak na základě současné epidemiologické situace a na základě mimořádných opatření MZ a vlády ČR, která zakazují konání veřejných akcí s větším počtem osob. Veškeré velké dechové orchestry, dechové orchestry ZUŠ, malé dechové orchestry, mažoretkové skupiny a ostatní účinkující se nemohou na festival dostatečně kvalitně připravit. Vzhledem k celkové situaci v Evropě není reálná ani účast a vystoupení zahraničních orchestrů.

Květinová výzdoba

Květinová výzdoba s muškáty se bude instalovat v polovině května.

Foto: archiv rodiny

25. února 2021 oslavili manželé Josef a Zdeňka Kvasničkovi diamantovou svatbu. Šedesát let vzpomínek od chvíle, kdy si vzájemně řekli své ano. Sdíleli spolu chvíle štěstí, ale i momenty méně veselé, byli si nablízku, když se jejich sny stávaly skutečností. Ze srdce k jejich obdivuhodnému soužití gratulujeme a přejeme ještě mnoho společných let. Synové Josef, Martin a Zdeněk s rodinami. Město Kolín se s gratulací přidává.

Provoz Městské knihovny Kolín

Knihovna funguje systémem výdejních okének. Výdejní okénko je otevřeno na hlavní budově v Husově ulici ve vchodu do oddělení pro dospělé a na pobočce na sídlišti v Benešově ulici v hlavním vchodu vždy v pondělí, ve středu a ve čtvrtek od 9 do 12 a od 13 do 17 hod. Máte-li zájem o půjčení knih, napište nám jejich seznam mailem, zatelefonujte nebo si knihy blokujte přímo v našem on-line katalogu. Knihy vám vyhledáme a připravíme k vyzvednutí.

Registrační poplatek můžete zaplatit buď ve výdejním okénku v hotovosti, nebo po domluvě převodem na náš účet číslo 105845480/0300. Jako variabilní symbol napište posledních šest číslic čísla svého čtenářského průkazu a do zprávy pro příjemce napište celé své jméno (na které je vystavena průkazka čtenáře).

Knihy lze vrátit i do biblioboxu před knihovnou v Husově ulici, ale z důvodu kapacity biblioboxu preferujeme vrácení knih do výdejního okénka. Převážně pro imobilní čtenáře, ale po domluvě i pro ostatní lze využít rozvoz knih – pravidelným rozvozovým dnem je úterý. Pobočka ve Štítarech funguje též na principu výdejního okénka – knihy je třeba si objednat a po domluvě s knihovnicí Evou Kučerovou vyzvednout.

Všechny miniknihovny byly po zimě naplněny novými knihami a budou průběžně doplňovány

E-čtenář roku

I v této složité době Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR vyhlásil celostátní knihovnickou kampaň Čtenář roku. Cílem je posilovat společenský význam a prestiž četby a oceňovat ty, kteří služeb knihovny nejvíce využívají. V desátém ročníku s ohledem na současnou situaci hledali největšího E-ČTENÁŘE. V kolínské knihovně zvítězila v kategorii dospělých Libuše Jírů. Na dalších místech se umístily Renata Stojkiová a Martina Pospíchalová. V kategorii čtenářů do 18 let získala první místo Adéla Libichová a dále se umístili Mariana Jarešová a Martin Remler.

Libuše Vodičková

STAVBA HALY BORKY FINIŠUJE

Milí Koliňáci, poslední měsíce jsou pro většinu z nás velkou zkouškou, co se dá ještě vydržet a nepropadnout přitom letargii a zmaru. Naše jistoty utrpěly, všechno je jinak, než by být mělo. Není lehké se udržet v duševní kondici, když je nařízeno tolik omezení, skoro nikam nesmět. Nechceme v izolaci a stresu sledovat smutná čísla zveřejňovaná médií. Utkávat se s nemocí, vyrovnávat se se ztrátami. Všichni se snažíme podle svých možností a vůle odolávat, ale je to velmi těžké a trvá to již moc dlouho. Rádi bychom obvykle pracovali, radovali se i z maličkostí, byli se svými blízkými – „normálně“ žili. Přes všechn marasmus tomu trpělivě čelíme, chápeme to a upínáme se k něčemu pozitivnímu do budoucnosti. Potřebujeme to všichni a věříme tomu.

Ráda bych se proto s vámi v tomto čase po-

dělila o jednu zprávu, která nám dělá radost. Stavba multifunkční sportovní haly v Borkách se blíží ke zdárnému konci. Dokončují se interiéry – ve vstupní hale, klubovně, občerstvení a šatnách probíhá finalizace podlah, omítek, maleb, obkladů, dveří, osvětlení a zařizovacích předmětů. V technickém zázemí se kompletují a zprovozňují zařízení vzduchotechniky, vytápění a nadřazené regulace. V hlavním prostoru herní plochy probíhá instalace osvětlení, montáž lavic na tribuně a pokládka palubovky. Byla dokončena lezecká stěna s převisem, po truhlářských pracích byla opatřena lezeckými chyty v různé náročnosti cest. Zpevněné plochy v okolí stavby jsou hotové, v případě příznivých časně jarních klimatických podmínek bude položena ještě druhá živičná vrstva vozovky. Pokud půjde vše tak rychle jako doposud, bude hala hotová už začátkem května, téměř o dva měsíce dříve, než určoval smluvní harmonogram. Již nyní probíhají schůzky za účelem

zajištění správcovství a údržby, až pracovníci zhotovitele odejdou.

Sportovní hala vyrostla v náročném období plném omezení a překážek. Navzdory tomu! Byla postavena, aby měly sportovní kluby kde trénovat a poměřovat své nabyté dovednosti. Posilovat tělo, sportovního ducha a kolektivní soudržnost. I když není termín jejího otevření a využití dosud potvrzený, může netrpělivým sportovcům přinést kýženou naději, že tomu bude snad již brzy. Přivítá je estetické, komfortní a funkční prostředí s důstojným zázemím. Můžeme se těšit všichni, nejen aktivní sportovci, ale i doprovázející, diváci zápasů nebo jen nahodilí návštěvníci tohoto kouta lesoparku. Je to malé vítězství v této nelehké době. Jsme za to rádi. Naše nová kolínská městská „HALA BORKY“ se začíná pomalu těšit, až vás bude moci přivítat. Tak prosím vydržte!

Krásné jarní dny vám přeje Iveta Mikšíková

NOVINKY V MĚSTSKÉ HROMADNÉ DOPRAVĚ

Novou kapitolu svého provozu začala psát kolínská městská autobusová doprava v minulém roce. Od 1. února 2020 zajišťuje provoz společnost OAD Kolín. Změna byla pro cestující viditelná na první pohled. Současný provozovatel přinesl kompletně nový vozový park, který se skládá z velkých autobusů značky Mercedes a dvou malých značky Isuzu. Věříme, že udělal radost nejen cestujícím, ale i samotným řidičům.

Uplynulý rok v číslech

Za rok 2020 bylo odbaveno na všech zastávkách MHD celkem 816 tisíc cestujících. Z toho nejvíce na zastávce Kolín nádraží – téměř 150 tisíc osob. Zde dochází k souběhu několika linek a je zde také návaznost na vlaky a příměstskou autobusovou dopravu. Následuje zastávka Kolín pošta s 63 tisíci odbavených cestujících a dále Kolín Benešova se 40 tisíci. Nejvíce frekventovanou linkou je linka číslo 1, která přepravila 276 tisíc cestujících, následuje linka č. 2 se 149 a linka č. 3 se 148 tisíci cestujících. Za rok 2020 najely všechny autobusy MHD v Kolíně téměř 700 tisíc kilometrů. Tato statistika je ovšem zkreslena skutečností, že v březnu a dubnu minulého roku se vzhledem k protiepidemickým opatřením nastupovalo do autobusů zadními dveřmi a neodbavovalo se. Za zmínku určitě stojí také využívání wi-fi připojení, které je v každém autobuse. V loňském roce ho využilo zhruba 60 tisíc cestujících, z toho cca 80 % uživatelů

systemu Android a 20 % uživatelů systému iOS.

Jízdné a slevy

Výše jízdného a stávající systém slev se nijak nezměnily ani pro letošní rok. Jedinou změnou, která již začala, je postupná výměna a sjednocení vzhledu slevových karet. Doposud byly akceptovány slevové karty i od původního dopravce společnosti Arriva a někdy se cestující při přepravě prokazovali i občanskými průkazy. Z důvodu rychlejšího odbavení a zefektivnění práce řidičů MHD jsme se ale rozhodli pro sjednocení. Žádáme proto tímto cestující, aby do 31. srpna navštívili kancelář dopravce na nádraží a původní starou slevovou kartu si vyměnili. S sebou si prosím vezměte fotografii a 10 Kč. Výměna probíhá na počkání a týká se všech cestujících, kteří využívají jakoukoliv slevovou kartu.

Budoucnost a plány

Kolín se postupně rozrůstá. Logickým důsledkem je požadavek na začlenění nových lokalit do městské infrastruktury. Podařilo se zajistit vybudování zastávky a provoz linky č. 9 v lokalitě Spálenka a chtěli bychom prodloužit linku i do lokality Vinice. Na konci minulého roku proběhlo přímo na místě jednání, na které přijel i velký autobus, a ukázalo se, že nynější stav parametry pro zajíždění autobusů nesplňuje. Nyní probíhají jednání s majiteli pozemků o vhodném místě pro autobusovou točnu, aby vše mohlo být dotaženo do konce.

K úpravám provozu MHD dochází i v průmyslové zóně Kolín-Ovčáry. Zařadili jsme novou zastávku u obchodního centra Retail park Ovčáry. V souvislosti s přechodem společnosti Toyota na třísměnný provoz došlo k nejzásadnějším změnám v jízdních řádech k 28. 2. 2021. Vzhledem k rostoucímu počtu zaměstnavatelů v průmyslové zóně řešíme i obslužnost vzdálenější části. Posledním zásadním tématem tohoto roku je nová zastávka u sportovní haly v Borkách.

Pravidelně se setkávám s řidiči MHD. Jejich podněty a připomínky vycházející přímo z každodenního provozu jsou neocenitelné. V rámci úprav provozu a dopravních řešení ve městě se snažíme tyto podněty zapracovávat a reagovat na ně. Řada řidičů průběžně zasílá podněty v průběhu celého roku (přerostlá zeleň, parkování neukázněných řidičů na zastávkách aj.). Osobně jsem velmi rád, že se podařilo najít tuto formu spolupráce, a chtěl bych za ni poděkovat.

Přeji všem pohodové jaro Michal Najbrt

CHARITNÍ ŠATNÍK A SKLAD POTRAVINOVÉ POMOCI V PROVOZU

Na začátku března Farní charita Kolín opět otevřela po krátkém přerušení z důvodu stěhování ze Zengrovy ulice charitní šatník se skladem potravinové pomoci, a to v prostorech bývalé protialkoholní záchytné stanice v objektu Kutnohorská 21. U příležitosti stěhování do nových prostorů jsou tyto služby sloučeny pod hlavičku centra Kohoutek.

Pomoc centra Kohoutek je nadále cílena jednotlivcům nebo rodinám v hmotné či existenční nouzi (rodiny s nižšími příjmy, matky samoživitelky, osoby bez přístřeší, živelná pohroma apod). Klientům centra jsou poskytovány potraviny, drogerie a oblečení na základě poukázek vydaných Městským úřadem Kolín, a to Odborem sociálních věcí a zdravotnictví. Zde je zjištěna situace klientů, poskytnuto sociální poradenství a v případě potřeby vydána poukázka. Po skončení stávající epidemické situace bude opět možné zakoupit oblečení pro

Petr Zavřel v prostorách charitního skladu

děti i dospělé i bez poukázek a za přijatelné ceny. Materiální pomoc po dobu nouzového stavu bude vydávána klientům v těchto hodinách: v pondělí a ve středu dopoledne 9–12 hod., od

poledne 13–15 hod. a v úterý a ve čtvrtek 9–10 hod. V současné době také probíhají dvě sbírky potravin – ve spolupráci s Římskokatolickou farností Kolín a 84. oddílem skautů Kolín ze Svazu skautů a skauetek ČR. I vy můžete přispět – i malá pomoc má velký význam!

Permanentně přijímáme trvanlivé potraviny, konzervy, těstoviny, instantní polévky, drogerii a pánské oblečení. V roce 2020 jsme i díky vám mohli poskytnout pomoc na základě 480 poukázek. Každá poukázka představuje minimálně jednoho člověka či celou rodinu v nouzové situaci.

A z jakého důvodu jsme zvolili pojmenování centra Kohoutek? Je to jednoduché. Ctíme město, kde působíme. Zvolili jsme tedy symbolicky jméno podle jednoho z místních zvonů.

*Petr Zavřel
ředitel Farní charity Kolín*

POMOZTE NÁM KOLÍN VYČISTIT OD VRAKŮ

Nedostatky v legislativě způsobily nejen v našem městě nahromadění nepojízdných aut v ulicích, která blokují tolik potřebná místa. Nedostatečnost výkladu zákona, na kterou jsme i z Kolína upozornili poslance, však byla naštěstí v minulém roce zákonodárci napravena. Pokud občané na nějaký vrak na území města Kolína narazí, mohou ho nahlásit na níže uvedených odkazech. Podnět zaevidujeme a budeme jej obratem řešit.

Oprávnění města Kolína pro řešení vraků a odstavených silničních vozidel bez STK vychází z ust. § 19 a násl. zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). V uvedených ustanoveních zákona jsou nejen definovány výše uvedené pojmy, ale je zde i předepsán postup, který je vlastník pozemní komunikace a následně i silniční správní úřad povinen dodržet. Dále pak ze zákona č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností.

Jak a kam nahlásím vozidlo, které je dlouhodobě ve špatném stavu odstaveno na pozemní komunikaci či jeho vzhled připomíná vrak?

Nepojízdné vozidlo vykazující nepřehlédnutelné známky vraku oznamte prosím Městské policii Kolín, která provede lustraci vozidla a poznatky předá na Odbor správy městského majetku (dále jen „OSMM“) s informacemi potřebnými k řešení. Vozidlo můžete nahlásit několika způsoby: e-mailem na: podatelna@mpkolin.cz, telefonicky na: 156 či přes aplikaci Zlepšeme Česko – mobilní rozhlas.

Co se děje po nahlášení vraku nebo odstaveného vozidla a kdy bude odstraněno z komunikace?

Zástupci vlastníka pozemní komunikace, kterým je pro tyto účely OSMM, jsou na vyžádání nebo Městskou policií Kolín předány údaje z registru provozovatelů vozidel. Je-li zjištěno, že skutečně došlo k naplnění po-

„Odožené“ vozidlo u Práchovný

Foto: Hana Morová

Odstavený vrak na sídlišti v blízkosti Vodního domu. V uplynulých dnech se nám podařilo nalézt majitele, který nakonec vozidlo sám odstranil ještě před odtažením.

žadavku zákona, potom je vlastník pozemní komunikace oprávněn postupovat dále dle zákona.

V případě vozidla bez STK vypraví OSMM výzvu provozovateli silničního vozidla. Majitel má v této době čas na zajištění nápravy. Po marném uplynutí lhůty 2 měsíců ode dne doručení výzvy provozovateli je vlastník pozemní komunikace oprávněn vozidlo odstranit a odstavit jej na vhodném místě a tyto údaje provozovateli oznámit. Stane-li se, že výzva není doručitelná (provozovatel na uvedené adrese nebydlí apod.), nahradí se doručení do vlastních rukou zveřejněním na úřední desce. Dvouměsíční lhůta pro odstranění vozidla z pozemní komunikace potom běží ode dne zveřejnění na úřední desce.

V případě vraku předá OSMM návrh silničnímu správnímu úřadu Odboru dopravy, který vyzve provozovatele k odstranění vozidla či jeho vyzvednutí z pozemní komunikace. Po uplynutí lhůty 2 měsíců + 15 dní (v případě doručení neznámému provozovateli 2 měsíce + 2x 15 dní) zajistí vlastník pozemní komunikace – OSMM – předání vraku na náklady jeho provozovatele k likvidaci.

Uplynou-li všechny lhůty uložené vlastníkovu místní komunikace zákonem, co bude dál?

Po uplynutí všech zákonem stanovených

lhůt, které umožní provozovateli vozidla bez STK či vraku odstranit je z pozemní komunikace, může toto učinit vlastník komunikace – OSMM, který zajistí likvidaci vraku nebo odstranění vozidla na odstavnou plochu v ul. Na Přesypu a dále vymáhá náklady, zajišťuje dražbu vozidla, případně nařídí likvidaci vraku.

Nepojízdné vozidlo na veřejné zeleni?

V tomto případě předejte prosím tuto informaci na Odbor životního prostředí. Postupují dle zákona o výrobcích s ukončenou životností. Nahlásit vozidlo je možné na e-mail: zivotni.prostredi@mukolin.cz, telefonicky na: 321 748 332, 321 748 342 či opět přes aplikaci Zlepšeme Česko – mobilní rozhlas.

Jak vyplývá z výše uvedeného, vozidla nelze odstranit ihned. Vlastník pozemní komunikace či Odbor životního prostředí musí dodržet všechny zákonem předepsané lhůty a postupy. Činíme však veškeré kroky k tomu, aby tato vozidla z ulic zmizela. Vybudovali jsme oplocenou odstavnou plochu, přijali jsme interní metodické opatření a nyní přistupujeme k systematickému řešení v zájmu co nejrychlejšího odstranění těchto nepojízdných vozidel.

red.

ANKETA PRO MAJITELE ZAHRÁDEK ZA VODÁRNOU

V současné době probíhá na Úřadu územního plánování zpracování změny č. 5 územního plánu Kolín.

Jedním z návrhů podle Zastupitelstvem města schváleného obsahu je změna funkčního využití dalších částí ploch v lokalitě „Za Vodárnou“ ze současné plochy ZO (zahrádkové osady) na plochu B2 (nizkopodlažní bydlení městského typu).

Tento záměr rozšiřuje již uskutečněnou změnu v této lokalitě v rozloze mezi ulicemi Zborovská, Josefa Sudka, A. M. Jelínka a třešňovým sadem v severozápadní části, jež nabyla účinnosti po vydání změny územního plánu č. 4 v červnu 2019. Jako podklad pro prověření možností smysluplné výstavby a udržitelného územního rozvoje v místě, limitů dalších změn funkčních ploch a dopravní obslužnosti v chystané změně ÚP č. 5 byla prozatím zpracována dopravně-urbanistická studie. Chystané změny mohou zásadně ovlivnit podobu

lokality a umožnit v budoucnu na části dotčeného území výstavbu izolovaných rodinných domů, dvojdomů či řadových domů.

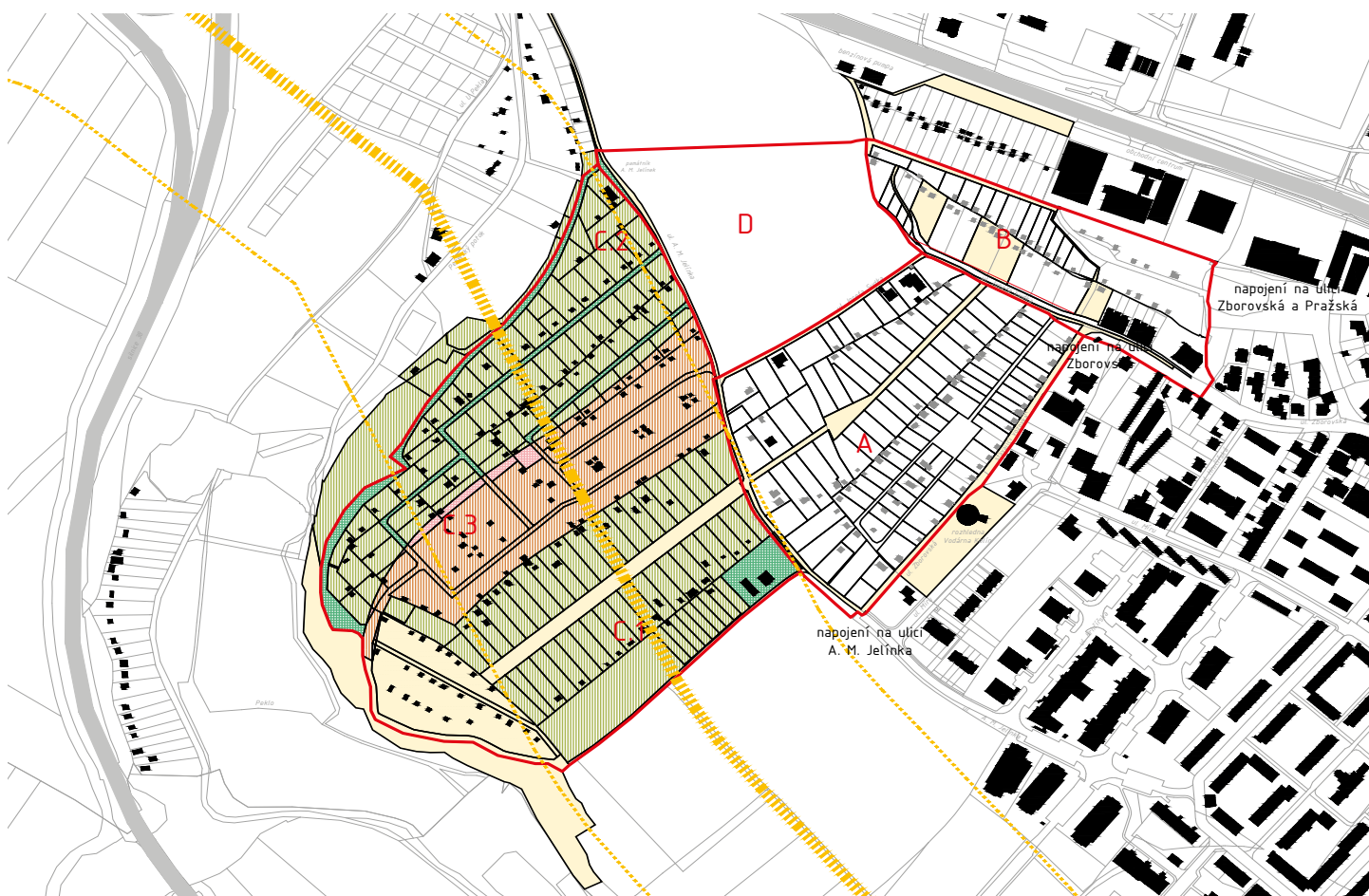
Odbor investic a územního plánování připravil pro majitele pozemků dobrovolnou dotazníkovou anketu za účelem zjištění jejich budoucích záměrů (zahrádkář, stavitel). Anketa bude kromě studie dalším podkladem pro zpracovatele změny územního plánu. Výsledky ankety by měly zásadně pomoci definovat rozsah změn a v dlouhodobém horizontu postupnou transformaci území – vytvoření urbanisticky plnohodnotné městské čtvrti.

Možnosti výstavby jsou však podmíněny dalšími nezbytnými postupnými kroky, nejen pouhou změnou územního plánu. Musí být vyřešena dopravní a technická infrastruktura celé oblasti (komunikace, chodníky, inženýrské sítě, veřejné osvětlení ad.). Uvedené investice města předpokládají vybudování jednosměrných místních komunikací o šíři uličního prostoru minimálně 8 m v poloze současných nepevných cest. To se neobejde bez částečného zásahu do soukromých vlastnických práv k těm pozemkům, které budou dotčeny rozšířením budoucí komunikace. Tyto části budou muset být městem předem vykoupeny. Nové komunikace budou stavebně realizovány podle

dopravních norem, a to v celé délce linií výstavby a s možností zokruhování průjezdu popř. koncového obrátiště pro složky integrovaného záchranného systému. Bez souhlasu všech majitelů pozemků v celé trase tak výstavba komunikace nebude možná. Tento horizont může být velmi dlouhodobý. Dalším zásadním limitem je i existence plynovodu a produktovodu a jejich ochranných pásem, které touto lokalitou procházejí. Stavba rodinného domu by podléhala podmínce udělení souhlasu těchto provozovatelů. V neposlední řadě bude podmínkou stavby samozřejmě vydané stavební povolení.

Anketa bude probíhat do konce dubna 2021. Majitelé pozemků budou požádáni o dobrovolné vyplnění dotazníku. Další informace budou zveřejněny na webu města Kolína. Po dokončení ankety bude následovat dle aktuálních možností (s ohledem na celospolečenská zdravotní opatření) veřejné projednání, popř. jiné alternativní vyjádření dalších podnětů občanů Kolína, a to nejen majitelů pozemků v této lokalitě.

Miroslav Káninský
vedoucí Odboru investic a územního plánování

Situační výkres dotčené lokality

■ Základní škola Kmochova

Blíží se měsíc duben. Pro nás všechny měsíc, který už dýchá teplem. Jaro je v plném proudu. Vše kolem nás se mění, jsme plni očekávání a vyhlížíme, co nového nás potká.

Stejně tak to mají i naši budoucí prvňáci. Čekají je velké změny. Přejdou ze své mateřské školy na tu velkou – základní. Jejich očekávání bývají různá. Někdo se těší, někdo má trochu strach. Někdo se těší na to, že bude umět číst, psát a počítat, někdo na nové kamarády, někdo na všechno. Někteří se ale netěší vůbec.

Všechny malé školáky bych ráda ubezpečila, že v naší škole je čeká od všeho kousek. Skutečně se naučí psát, počítat a číst. Všichni. Máme skvělé učitele a ti jim budou ve všem

oporou. A když někomu něco nepůjde? Bez obav. I s tím si umíme poradit.

Pro naše nejmenší – a nejen pro ně – máme připravené hezké třídy. Jsou veselé, vyzdobené a vybavené moderní technikou. Při vyučování žáci pracují novými metodami, na které jsou paní učitelky řádně proškolené.

Ne každý prvňák může jít hned po vyučo-

vání domů. O tyto děti se postarají paní vychovatelky. Odvádějí je na oběd, přivádějí z oběda a po celou dobu se o ně starají. Připravují jim odpolední program protkaný hrami, výtvarnou či tělovýchovnou činností. Jsou vždy v kontaktu s rodiči.

Neodmyslitelné jsou kroužky školního klubu. Otvíráme je vždy podle zájmu dětí. A když situace dovolí, zase budeme jezdit na výlety, chodit do kina a divadla. Budeme si hrát na školním hřišti, zpívat, cvičit a hlavně se hodně smát.

Přeji všem školákům pěkný a bezpečný start do nové životní etapy.

*Za pedagogy ZŠ Kmochova
Mgr. Jana Mikesková*

■ Základní škola Prokopa Velikého

Vážení rodiče, v souladu s mimořádnými opatřeními vlády k ochraně obyvatelstva v souvislosti s koronavirem a onemocněním covid-19 budou zápisy k povinné školní docházce pro školní rok 2021/2022

probíhat bez osobní přítomnosti dětí a zákonných zástupců ve škole.

Naše škola je zařazena do systému TVOŘIVÝCH ŠKOL, ve výuce využíváme českého činnostního učení. Odbouráváme stres, upřednostňujeme myšlení. Dítě má čas látku pochopit, promyslet a zvládnout. Proto jsme náš školní vzdělávací program pro základní vzdě-

lávání pojmenovali „Tvořivé učení“. Děti se na naší základní škole učí číst a psát analyticko-syntetickou metodou. Děti analyzují slova na hlásky a slabiky a z hlásek a slabik pak synteticky skládají slova, všechna čtyři písmena (malé tiskací, velké tiskací, malé psací a velké psací) se učí číst a psát společně.

Ve školním roce 2021/2022 bude do 1. ročníku zařazena i jedna hodina anglického jazyka, ve které se děti nenásilnou formou her seznámí se základní slovní zásobou. Prvky AJ budou začleněny i do dalších předmětů.

Žádost je možné doručit následujícími způsoby:

- do datové schránky školy: xs2fdrh
- e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem (nelze jen poslat prostý email) na: martinkovamartina@zskolin.cz

- poštou
- osobně: v případě osobního podání žádosti zákonným zástupcem dítěte je nezbytné organizovat příjem žádostí tak, aby nedošlo k vyšší koncentraci a pohybu osobv prostorech školy – pro osobní podání žádostí použijte recepci základní školy – každý všední den od 7 hodin do 13 hodin – hlavní vchod ZŠ – upřednostňujeme.

Více informací naleznete na našich webových stránkách www.3zskolin.cz. Za rozhodnutí zapsat Vaše dítě na naši základní školu děkujeme.

■ Základní škola Lipanská

Máme-li co nejobecněji a přitom výstižně charakterizovat naši školu, musíme říci, že jsme klasická základní škola, která se však snaží být stále o krok napřed. Samozřejmě, že je důležitý kvalitní pedagogický sbor, moderní vybavení učeben apod., ale my se snažíme ostatní školy převyšovat hlavně klimatem školy, vztahy mezi učiteli a žáky, mezi školou a rodiči, včetně celkové vstřícnosti při řešení problémů. Mimo to je u nás možné vzdělávat děti nadstandardně ve čtyřech vzdělávacích oborech. U žáků v klasických třídách probíhá vzdělávací proces stejně jako na každé jiné škole. Žáci s hudební, výtvarnou či sportovní specializací mají upravené učební plány a více vyučovacích hodin ve svých oborech. Návazně pak výtvarníci mohou a hudebníci musí docházet do Základní umělecké školy Františka Kmocha. Spolupráce je na vysoké úrovni a má i organizační a finanční

výhody. V rámci hudební výchovy pracují na škole pěvecké sbory a hudební kapely, které vystupují na řadě školních i regionálních akcí. Třídy se sportovním zaměřením se specializují na lední hokej. Jejich učební plán obsahuje větší množství hodin tělesné výchovy, které jsou v zimě věnovány i tréninkům na ledě a v létě plavání a rehabilitaci vůbec. Škola úzce a v republice výjimečně propracovaně spolupracuje s hokejovým oddílem SC Kolín.

Obecně jsme školou, která se zaměřuje na cizí jazyky (angličtinu učíme již od prvních tříd), na výpočetní techniku, matematiku a širokou škálu mimoškolní činnosti (školní družina, školní klub, kroužky apod.) V prvních ročnících vyučujeme čtení genetickou metodou, která je dle našeho názoru pro žáky přijatelnější. Nezapomínáme ani na prázdninové období, samozřejmě tak jsou příměstské tábory, jazykově-výtvarná soustředění, taneční soustředění, zahraniční i tuzemské tábory,

hudební soustředění apod. Obrazovou prezentaci školy najdete také na našich webových stránkách, určitě je navštivte.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA Kolín III., Lipanská 420
telefon: 321722789

web: 4zskolin.cz

Počet žáků školy: 600

Plánovaný počet prvňáčků: 75–100 žáků

Základní škola Bezručova

Základní škola Kolín II., Bezručova 980
Bezručova 980, 280 02 Kolín 2

www.1zskolin.cz

zve na **ZÁPIS**
DO PRVNÍCH TŘÍD

„JEDNIČKA“

ŠKOLA POROZUMĚNÍ

tel: 321 724 567
e-mail: reditelstvi@1zskolin.cz

od 1. dubna 2021
do 16. dubna 2021

počet přijímaných dětí
47

Co s sebou k osobní účasti

občanský průkaz zákonného zástupce
rodný list dítěte
k žádosti o odklad
doporučení pediatra a školského
poradenského zařízení (PPP)

další informace

www.1zskolin.cz
drahoslav.novotny@1zskolin.cz
mobil: 728 91 53 74

Způsob zápisu

elektronická registrace

1. – 14. 4. 2021
předvyplnění žádosti o přijetí
registrace termínu k osobní účasti
prostřednictvím portálu ZápisOnline
(bude zpuštěna 1. 4. 2021)

osobní účast zákonného zástupce

15. a 16. 4. 2021
kontrola a doplnění údajů do Žádosti o
přijetí, podpis
popřípadě podání Žádosti o odklad školní
docházky a Zápisového listku do školní
družiny

Kritéria pro přijetí

K povinné školní docházce budou
přednostně přijaty děti, které mají trvalý
pobyt ve školském spádovém obvodu naší
školy včetně dětí po odkladu, které splňují
stejnou podmínku.

Základní škola Mnichovická

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KOLÍN V., MNICHOVICKÁ 62

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY
Elektronickou formou od 1. do 16. dubna 2021

NAŠE ŠKOLA VÁM NABÍZÍ:

- výuku podle ŠVP Škole úsměv sluší s rozšířenou výukou ICT, fotografie a digitálních technologií, počítačové animace, od 2. třídy výuka kybernetiky a programování, etické výchovy, sportovních her- fotbalu, basketbalu, korfbalu, florbalu a dalších
- výuku AJ od 1. třídy, druhý cizí jazyk na 2. stupni, rodilou mluvě v hodinách
- školního psychologa a spec. pedagoga
- rozvoj čtenářské a matematické gramotnosti
- mezinárodní projekty
- výměnné pobyty žáků v evropských školách
- projekt Škole úsměv s tvořivými učiteli sluší, Čtenářské kluby, Matematické kluby
- projekt Ovoce a mléko do škol
- moderní vybavení školy s audiovizuální technikou ve třídách
- elektronický informační systém o prospěchu a chování žáků pro rodiče
- zapojení do projektu O2 - Chytrá škola
- čipový systém vstupu do školy pro zajištění bezpečnosti našich žáků
- nadstandardní nabídka mimoškolní zájmové činnosti - více než 32 kroužků (AJ hrou, logoprevence, dramatizace anglických pohádek, flétna, kreativní tvoření, německého a ruského jazyka, internetové kluby, basketbalu, florbalu, fotbalu, korfbalu, atletiky, Klub zvidavého diváka, přípravy na SŠ a další...)
- školní knihovna a čtenářské koutky pro žáky školy
- školičky pro předškoláky od září do května
- školy v přírodě, lyžařský výcvik, adaptační a prožitkové kurzy
- rozšířený provoz školní družiny od 6.15 do 17.00
- Vzhledem k plné kapacitě školy budou ve školním roce 2021/22 otevřeny 2 první třídy pro maximálně 45 žáků

Kontakt:
tel. 321 720 398, mail: skola@5zskolin.cz
web: www.5zskolin.cz

Základní škola Masarykova

**Nabídka ZŠ Kolín III, Masarykova 412- „SEDMIČKY“
pro budoucí školáky**

- výuka anglického jazyka od 1. ročníku
- výuka informatiky od 3. ročníku
- výuka druhého cizího jazyka od 8. ročníku
- individuální přístup ke všem žákům
- školní psycholog
- výjezdy na školy v přírodě
- výjezd do zahraničí pro žáky 2. stupně
- lyžařský kurz v 7. třídě
- účast na sportovních i naukových soutěžích a olympiádách
- projektová výuka, projektové dny
- bohatá nabídka sportovního využití (aerobic, mažoretky, gymnastika, florbal, míčové hry), spolupráce s atletickým oddílem
- keramická dílna, hra na flétnu
- Dobrý start pro předškoláky
- den otevřených dveří, ukázkové hodiny v 1. ročníku
- výlety, exkurze, besedy, návštěvy divadel, knihovny
- Vánoční zpívání, Zpívání pro pejsky, školní akademie

Zápis do 1. ročníku 1.- 16. dubna 2021. Budeme otevřít 3 třídy.

Informace o zápisu najdete na www.7zskolin.cz

INFO: tel. 321 725 886

e- mail: reditel@7zskolin.cz

Základní škola Ovčárecká

ŠESTKA | ZÁKLADNÍ ŠKOLA
s rozšířenou výukou jazyků

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY
1. - 16. dubna 2021

BEZ PŘÍTOMNOSTI DĚTÍ
POUZE ELEKTRONICKY
více informací na www.6zskolin.cz

Rozšířená výuka cizích jazyků
• mezinárodní projekty, rodilý mluví,
intenzivní jazykové pobyty

Technické vzdělávání
• vlastní technické centrum
a mnoho jiného

tel. 321 720 999 e-mail: konzulta@6zskolin.cz www.6zskolin.cz

ZŠ, MŠ a PŠ Kolín

ZŠ, MŠ A PŠ KOLÍN VÁS ZVE K ZÁPISU DO 1. TŘÍDY A ZÁPISU
DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Termín zápisu ZŠ: 14. 4. 2021 od 13. 30 do 16 hodin
Termín zápisu MŠ: 11. 5. 2021 od 13. 00 do 16 hodin

Kontakt:
Tel: 321 723 092; 728 394 099
e-mail: reditelstvi@zskolin.cz
Podrobněji a aktuální informace o průběhu zápisu najdete na: www.zskolin.cz

■ Základní škola Kolín–Sendražice

Kolikrát asi prvňáček slyší tuto otázku a musí na ni donekonečna odpovídat. Ale ani my učitelé se této otázce nevyhneme. Není to však jediná věc, kterou máme s prvňáčky společnou. Spojuje nás napětí, jak ten jejich první školní rok zvládneme. Děti mají obavy, jaké to ve škole bude, a nás provází obavy, abychom hned na samém začátku jejich cesty za poznáním něco nepokazili.

Celý rok nás určitě bude provázet slovíčko „poprvé“. Děti si poprvé samy přečtou slovo, větu, knížku. Poprvé vyřeší slovní úlohu, poprvé napíší domácí úkol a také ho možná poprvé zapomenou, poprvé dostanou vysvědčení a prožijí velkou radost z úspěchu.

A co se nás týká, staneme se prvními učiteli

Vašich dětí – našich žáků. Staneme se dětem i rodičům rovnocennými partnery a možná úplně poprvé si koncem června řekneme, jak báječný školní rok jsme s našimi prvňáčky prožili.

Postupně budeme skládat ze střípků jednotlivých školních dnů barevnou mozaiku. Ne každý střípek se bude náležitě blýskat, některý možná budeme muset několikrát přilepit, ale výsledný obrázek bude určitě stát za to. Těšíme se na Tebe, prvňáčku.

Co nabízíme:

- prostředí s rodinnou atmosférou blízko přírody v klidné části města
- výuku podle ŠVP Škola pro život
- výuku AJ od 1. ročníku, efektivní metody a formy práce

- rozvoj gramotností, zdravý životní styl
- školní družinu, stravování, zájmové činnosti
- projekt Ovoce a mléko do škol
- projekt Obědy do škol
- školní knihovnu
- podporu žákům se specifickými vzdělávacími potřebami
- individuální přístup, otevřenost, spolupráci s rodiči
- preventivní aktivity, školy v přírodě
- projekty, akce
- školní informační systém Bakaláři

Zápis do první třídy pro příští školní rok proběhne v termínu 1.-16. 4. 2021. Podrobné informace jsou dostupné na webových stránkách školy www.zssendrazice.cz

Mgr. Hana Němečková, ředitelka školy

TESTOVÁNÍ S ČESKÝM ČERVENÝM KŘÍŽEM

V Kolíně v Husově ulici se otevřelo druhé testovací centrum pro veřejnost, kde je možné se nechat otestovat antigenními testy. Se základními otázkami jsme vyzpovídali ředitele Oblastního spolku Českého červeného kříže Kolín MICHALA TASCHE.

Kdo přišel s myšlenkou nového testovacího centra na testování antigenními testy?

Byla to vlastně náhoda. Při zvažování našich možností, co v současné době dělat navíc, jsme se dostali do kontaktu se správnými lidmi a myšlenka a její realizace byly na světě.

Proč právě Český červený kříž?

Myslím, si že právě Český červený kříž k tomu má nejbližší, a jelikož v boji proti onemocnění covid-19 pomáháme již rok, byl to další logický krok.

Kolik máte v týmu lidí, kteří se testováním zabývají?

Tým se skládá ze tří lidí, dva administrátoři a jedna zdravotní sestra, která provádí odběry. V současné době máme dva týmy a připravujeme spustit ještě třetí a čtvrtý tým.

Kde testovací centrum je a jak funguje?

Testovací centrum se nachází v Husově ulici č. p. 112. Přijde zájemce, zaregistruje se a jde na odběr. Výsledek přijde do hodiny na e-mail, který uvede na registraci. Registrace a samotný odběr jsou hotové do pěti minut.

Kde a jak je možné se objednat?

Foto: Hana Morová

Michal Tasch, ředitel Oblastního Českého červeného kříže se sám aktivně podílí na testování v Husově ulici.

Přes rezervační systém na webových stránkách www.covidpass.cz.

Co když nejsem objednaný a potřebuji se akutně otestovat?

Rezervace bude možná po 15 minutách, ale za 15 minut jsme schopni otestovat 5–7 lidí na jeden tým. Proto může přijít i zájemce bez rezervace a bude otestován „v mezičase“. Registrovaný zájemce bude otestován na čas.

Jak samotné testování probíhá?

Při odběru si člověk může vybrat, jestli chce vzít stěr z nosu, nebo z krku.

Je služba zdarma?

Testování je placeno ze zdravotního pojištění. Pokud člověk má veřejné zdravotní pojištění a splňuje podmínky (více jak 90 dnů od prodě-

lání nemoci covid-19 nebo jednou za 3 dny), pak má test hrazený pojišťovnou, tedy zdarma.

Testujete i mimo testovací centrum?

Ano, testuje se. V dopoledních hodinách jsou týmy mimo centrum, ve firmách, odpoledne se pak věnují pouze veřejnosti.

Je testování u vás jen pro Kolíňáky?

Ne, testujeme každého, kdo přijde, bez rozdílu trvalého pobytu.

Jaké další činnosti kolínský Český červený kříž aktuálně realizuje?

Ve spolupráci s městem a linkou pomoci zajišťujeme nákupy pro seniory a i nadále tiskneme dokumenty pro školáky.

Hana Morová

JAK ČÍST ZPRAVODAJ

V minulém vydání se redakce rozhodla neuveřejnit příspěvek zastupitele Martina Hermana s odvoláním na rozpor s pravidly pro jejich uveřejňování. Týkal se kolínského dluhu. Pravidla jsou uvedena na webu a každý si je může přečíst. Udělejte to prosím, až dočtete následující řádky, tedy pokud taky neskončí v koši.

Redakce ve svém textu napsala, cituji: „..., že nebude tisknout ani další, pokud budou jemu podobné. Zpravodaj nemá v úmyslu někoho cenzurovat a bude zveřejňovat i názory kritické. Musí však jít o věcná a konkrétní tvrzení, která lze ověřit, případně uvést na pravou míru... Mlhavé domněnky, neurčitá a fakty nepodložená obvinění si pozornost nezaslouží. Ve Zpravodaji placeném z jejich daní nemají co dělat.“

Opravdu? Já v mnoha věcech s kolegou Hermanem nesouhlasím, ale vždy po seznámení s obsahem. Ani forma a styl, které používá, mi nejsou blízké. Kromě sociálních sítí ale je Zpravodaj bohužel jediné místo, kde můžete na Kolínsku účinně prezentovat své názory. A promiňte mi, jestli jsou nebo nejsou správné, takové či makové, by měl mít šanci posoudit občan = volič. Nebo chcete říct, že všechny příspěvky ve Zpravodaji obsahují jen ověřená fakta?

Redakce uvádí v závěru textu, že konkrétní názory a tvrzení z jeho příspěvku rozhodně uveřejní. Nejsem profesí novinář, ale čtu pravidelně Lidovky, Právo, občas Reflex, Respekt nebo seriózní zpravodajské weby. Tohle řešení by asi u většiny z nich neprošlo. Buď by to vydali celé a pak to rozebrali, nebo by to autorovi hodili na hlavu bez toho moralizují-

cího a hodnotícího komentáře, zveřejněného v minulém čísle. Ať si to pan MH vydá jinde.

Možná to cenzura není, ale návod k tomu, co máme číst, je jen krůček od poučování, jak máme přemýšlet. A to už tu bylo. Nad některými mediálními příspěvky obecně je třeba se zamyslet proč, případně komu ku prospěchu. Některé je lepší nečíst vůbec. Ale tuhle svobodu má v první řadě čtenář.

Na dluh Kolína se mne nikdo před psaním tohoto příspěvku nezeptal. Po letech si myslím, že by mělo být znovu posouzeno, jestli účel použití těch peněz splnil smysl a jestli náhodou není hodnota získaného majetku větší než dluh s příslušenstvím. Pokud ano, byla to dobrá investice. Tolik můj osobní názor, podložený pětadvacetiletou praxí v oboru realit.

Aleš Čermák

Autor je zastupitelem za ANO 2011

VZDĚLÁVÁNÍ NA KOLÍNSKU - AKTIVITY PROGRAMU MAP II

Projekt MAP II na Kolínsku je místní akční plán vzdělávání, který je prioritně zaměřen na rozvoj kvalitního a inkluzivního vzdělávání dětí a žáků do 15 let. Projekt MAP II pod reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009678 je financovaný prostřednictvím OP VVV. Zahnuje oblasti včasné péče, předškolního a základního vzdělávání, zájmového a neformálního vzdělávání za účasti učitelů a ředitelů mateřských a základních škol, poradenských pracovníků, zástupců organizací neformálního vzdělávání, poskytovatelů sociálních služeb, zřizovatelů, institucí veřejné správy a v neposlední řadě rodičů.

Všechny tři partnerské subjekty – MAS Podlipansko, MAS Zálabí a město Kolín – se shodly, že chtějí v úspěšné spolupráci pokračovat a realizovat naplánované aktivity projektu v období 1. 1. 2019 – 30. 4. 2022.

MAP II na Kolínsku
CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009678

V rámci MAP vznikly pracovní skupiny pro financování, rovné příležitosti, čtenářskou gramotnost, jazykovou gramotnost, matematickou gramotnost, digitální kompetence, kariérové poradenství, mateřské školy, EVVO a regionální identitu, které pořádají pravidelná setkávání.

Spolupracují kontinuálně s Centrem pro integraci cizinců, aby přispěly k začleňování dětí s odlišným mateřským jazykem. Pro školy a MŠ je důležitá metodika, jak s těmito dětmi efektivně pracovat. Zároveň CIC, o.p.s.

Kolín pomáhá prostřednictvím dobrovolníků těmto dětem s distanční výukou v nouzovém stavu. Doučování žáků s odlišným mateřským jazykem je zajištěno dle potřeby i on-line.

I když je doba vzhledem ke covid-19 složitá a nemůžou se prezenčně organizovat semináře, kavárny, workshopy pro učitele a širokou veřejnost, zvat zajímavé osobnosti, snažíme se členy pracovních skupin setkávat alespoň on-line.

Ing. Monika Kozínová

Koordinátor vzdělávání MAP II na Kolínsku

ZAMYŠLENÍ...

„Už je to zkrátka dlouhý!“. Věta, kterou jsem za poslední měsíce slyšela i sama vyslovila nesčetněkrát. I moudrý král Šalomoun kdysi pronesl, že „dlouhým čekáním zemdlívá srdce“. Ano, všem je nám to už dlouhý, ať se nacházíme na kterékoli straně spektra společnosti. Možná máme „jenom“ home office a neposedné děti na distanční výuce. Možná jsme ale také přišli o práci, někoho blízkého nebo nasazujeme denně síly ve zdravotnických zařízeních. Každý má naloženo trochu jinak, ale dlouhý je nám to bezpochyby všem. A odtud už je jen krůček k typicky české „blbě náladě“, která momentálně drtí naši krásnou zem s pandemií covidu ruku v ruce. A já tomu rozumím.

Opravdu zažíváme těžké časy. Říkám si ale, jestli by alespoň s tou blbou náladou nešlo něco dělat. Protože komu pomůžu, když se budu na ten už tak zamračený svět mračit i já? Někdy stačí jeden paprsek světla a najednou je celý obrázek úplně jiný. Nemůžu toho dělat moc, ale můžu to aspoň zkusit. Rozhodnout se. Každý den. Bez ohledu na okolnosti jít se svým malým světélkem proti temnotě. Protože můj život nezačne AŽ skončí pandemie. Nebo AŽ se všechno vrátí do starých kolejí (a vrátí se, opravdu?). Nebo dokonce AŽ se třeba vymění vláda. Můj život je TEĎ. Dneska. Zítřka. I v sevrění pandemie. A v tom svém malém mikrosvětě můžu alespoň trošku ovlivnit, jestli

si ho prožiju, nebo ho přežiju. Můžu začít malými věcmi. Radovat se z drobností. Z vůně jarního vzduchu. Z prvních kytiček. Z toho, že mám nohy, které mě nesou po lese, i když mi u šesté borovice končí hranice katastru. No a co. Některé věci změnit nemůžu, ale některé můžu alespoň ovlivnit. Prosvěcovat své dny malými radostmi. A nechat ty paprsky svítit i na další. I oni to potřebují. A třeba se „nakazí“ a začnou svítit taky a posílat ta drobná potěšení dál. Protože světlo přemáhá temnotu. Vždycky.

Přemysl a Tereza Pýtrovi
Církev bratrská

DOMOVY PRO SENIORY

Dobrá společnost se pozná i podle kvality péče o slabší a znevýhodněné jedince a skupiny. Solidarita s jejich potřebami a zájem o ně jsou výrazem přístupu k životu založenému na hodnotách, jako jsou empatie, ochota pomoci a vědomí potřeby kontinuity. Proto se každý v aktivním věku zajímá o život dětí, tedy generace, která bude následovat, a o život seniorů, tedy generace, která nás stvořila. Takové tendence sílí především v dobách nejistoty. Starost o seniory prožívá dnes téměř každý. Stejně tak máme obavy o své děti, jejich sociální a emocionální rozvoj, který je narušen uzavřením škol.

Stárneme a uvědomujeme si, že nabídka aktivit pro seniory a péče o ně stále ještě nejsou ve stavu, v jakém bychom si je přáli mít. Doléhá na nás i zjištění, že to nebude trvat dlouho a v seniorském věku se ocitneme i my sami. Je tedy nejvyšší čas začít měnit vize v činy. Společnost stárne a délka kvalitního života se prodlužuje. Je potřebné hledat územní rezervy měst a obcí z hlediska plánování a realizace zařízení pro seniory, která by stávající nabídku doplnila a obohatila. Domovem pro seniory jsem se zabýval již ve svém diplomním projektu pro Týniště nad Orlicí, kde nový domov tehdy vznikl na základě návrhu arch. Jana Linka. Návštěva tohoto geriatrického centra byla inspirativní. Zařízení je kombinací bytů domu s pečovatelskou službou a domova pro

seniory. Centrum má velkorysé společné prostory s jídelnou, společenským sálem a kaplí. Tehdy disponovalo „společným“ psem a jinými zvířaty. Zásadní kvalitou bylo umístění stavby v rámci města. Centrum bylo součástí zastavěného prostředí obytné čtvrti v bezprostředním sousedství parku, sportovního a dopravního hřiště a areálu základní školy. Do zahrady byly orientovány všechny terasy a balkony, aby každý mohl vnímat energii vyzařující z okolního života a hry dětí. Pozitivní dojem mám z této návštěvy dodnes.

Po řadě let jsem se s touto tematikou setkal v Bavorsku, ve společnosti, která klade důraz na kvalitu bydlení a péče o starší. Projekty jsou různého charakteru. Od denní „školkou“ pro seniory až po zařízení pro trvalou péči. Trvalá zařízení měla jedno společné, a sice důraz na zachování soukromí. Proto je například možné zařídit si pokoj svým vlastním nábytkem a osobními věcmi. Standardem jsou pokoje po jednom anebo v partnerských párech. Společné jsou např. obytná zóna s posezením, knihovna s čítárnou, prostor pro sledování televize, jídelna a společná kuchyňka. Klienti jsou rozděleni do skupinek, které si autonomně organizují čas a program. Připravují si společně jídlo a fungují jako „rodiny“. Rád jsem na takových projektech pracoval.

Potřeba domova pro seniory je tématem i v Kolíně. Existovala v dlouhodobých vizích a nyní jsme se rozhodli, že ji budeme dále rozvíjet a připravovat. Shodli jsme se na tom, že

je nejprve potřebné nalézt optimální zadání a zjistit, jak veliké, jak vybavené a jak kapacitní zařízení hledáme. Inspirujeme se tam, kde to funguje. Především z hlediska funkce a provozu, ale i architektury. Stojí za zmínku, že jeden z kvalitně připravených projektů byl již v Kolíně realizován. Jedná se o SeneCura SeniorCentrum na Husově náměstí, které tento prostor města kultivovaně doplnilo.

Teprve na základě znalosti požadavků na provozní náplň objektu lze provádět odpovědné prověření vhodných pozemků a ověřit si, zda lze na uvažovaný pozemek stavbu požadovaných kapacit umístit. Otázkou je také, zda jít cestou menších zařízení umístěných ve městě, anebo formou kapacitnějšího většího zařízení, které by bylo nutné umístit zřejmě blíže k okraji města.

Osobně se domnívám, že nalezení možnosti realizace v rámci obytných čtvrtí města je vhodnější. Především z důvodů sociálních kontaktů, pěší dostupnosti a nabídky společenských aktivit. Domov pro seniory může být pro své okolí obohacující a naopak. Vždyť raná fáze života má s tou pozdní mnoho společného. Současné obavy v době pandemie nám znovu zdůraznily, jak důležitý je zájem o potřeby generace našich rodičů. Dlužíme jim to! Máme však pocit, že cokoli nyní uděláme, děláme již vlastně pro sebe!

*David Mateáško,
architekt města Kolína*

Budova seniorcentra SeneCura na Husově náměstí v Kolíně

VZPOMÍNKA NA NEJZADLUŽENĚJŠÍ MĚSTO

Jednou z věcí, kterými Kolín v tomto miléniu nechvalně proslul, byl městský dluh. Svou velikostí neměl mezi ostatními okresními městy obdobu a pro rozvoj Kolína byl příliš těžkým břemenem.

Pokud se podíváme na graf dluhu v časové ose, připomene nám dvouhrbého velblouda. Každý z hrbů znamená vyskočení dluhu přes miliardu. Poprvé se to stalo v roce 2005 za starostování Miroslava Kaislera, podruhé v roce 2008 za Jiřího Buřiče. Pokles dluhu mezi hrby je ovšem určitým druhem klamu. V té přechodné době řešilo město půjčky formou směnec, které se kvůli krátkodobosti do bilance nepromítly. Ve skutečnosti by tedy měl mít graf hrb pouze jeden, a to pořádně široký. Pokud zůstaneme u srovnání s velbloudem, tak jsme dnes s dluhem klesli někam k oháňce, zbývá splatit 313 milionů.

Máme-li být poctiví, musíme uvést, že Kolín je zadlužený již od roku 1996, a to kvůli dvousetmilionové půjčce na nezbytnou čistírnu odpadních vod. To byla ovšem jen malá předehra událostí mnohem zásadnějších.

AUTA A BYTY

Vkročení do třetího tisíciletí bylo pro Kolín spojené s převratnými ději, které ovlivnily směřování a rozvoj města na celá další desetiletí. Město, inspirované vládní agenturou CzechInvest, zřídilo u Ovčár svoji strategickou průmyslovou zónu nazývanou tehdy ještě Sever. V březnu 2001, tedy právě před

20 lety, Kolín a okolní obce rozšířily na přání potenciálního investora zónu Kolín-Ovčáry z 240 na velkorysých 360 hektarů. Výkup bylo nutné dojednat s několika stovkami majitelů pozemků, a to velice rychle. Žádné jiné město či region nebyly schopny v krátké době připravit tak kvalitní a komplexní nabídku. Starostka Zdenka Majerová se svými spolupracovníky objížděla po republice roztroušené vlastníky, vysvětlovala, přemlouvala...

Zóna, chystaná od počátku jako vnaidlo pro automobilový průmysl, nakonec našla výjimečného investora v prosinci 2001, kdy francouzsko-japonské konsorcium Toyota a PSA Peugeot Citroen oznámilo, že továrnu, která zaměstná až 2,5 tisíce lidí, postaví v Kolíně. Pro okres, který patřil k regionům s vysokou nezaměstnaností, to znělo pohádkově. Město mohlo slavit.

Obrovská investice byla pochopitelně riskantní jak pro vládu, tak i pro město Kolín. „V obou případech došlo k zadlužení rozpočtů. Ale kdo nic neriskuje, nic nemá,“ řekl tehdy ředitel CzechInvestu Martin Jahn. Projekt u nás i v zahraničí politicky podpořili premiér Miloš Zeman a ministr průmyslu a obchodu Miroslav Grégr, největší tíhu a zodpovědnost ovšem nesla kolínská starostka.

Konsorcium Toyota/PSA se proti pří-

padným problémům dobře pojistilo, závazky přijala vláda ČR i město Kolín. Požadavek na zajištění bydlení pro nové zaměstnance závodu automobilky byl jen jedním z mnoha, ale právě on sehrál v pozdější eskalaci kolínského dluhu podstatnou roli.

POMALÝ STÁT

Mohlo město postupovat jinak? Názorů je spousta a různé jsou interpretovány i nesporná fakta. Příkladem, který nás povzbudil podívat se na dané téma věcně a bez předsudků, budiž nedávný dopis pana Martina Hermana. Současný zastupitel za ANO v něm rozporuje tvrzení, že stát přispěl na bytovou jednotku čtyřmi sty tisíci korunami. K dotaci na výstavbu připočítává i dotaci na související infrastrukturu a celková suma rozpočítaná na byty mu tak vychází o polovinu vyšší.

Jestli dotace počítat dohromady, jako to dělá pan Herman, nebo zvlášť, jak je uvádí stát, není moc důležité. Podstatné je, že v tomhle má pravdu: Ať to počítáme jakkoli, byty byly drahé. A pan Herman na to také upozorňuje. „Kolín tedy získal prakticky zdarma pozemky a budovy v Kasárnách,“ píše, „a velmi výhodně také pozemky u Vodárny, z vlastních prostředků na výstavbu bytů vyná-

K vysokému dluhu přispěly i nepřesné odhady stavebních nákladů. Ty se ukázaly o více než 100 % vyšší, než předpokládal záměr CzechInvestu a Ministerstva pro místní rozvoj v roce 2002. Prodražila se i výstavba infrastruktury. Na snímku budova bývalých kasáren v blízkosti TESCA. Její historii můžete sledovat i na str. 26.

ložil 225 mil. Kč, dále získal od státu na dotacích přes půl miliardy, a přesto se na dvacet let zadlužil částkou 761 milionů Kč. Kde hledat příčinu?“

Pan Herman nabízí i částečné vysvětlení. Totiž že „byla výstavba bytů zadána přímo vybraným firmám bez výběrového řízení, a to těsně před koncem platnosti zákona umožňujícího takovýto postup a hodně dlouho, ale opravdu hodně dlouho před tím, než vybrané firmy začaly vůbec U Vodárny stavět. K skutečnému řádnému výběrovému řízení totiž vyzýval nejen stát, ale třeba i samotná TPCA, která se logicky bála toho, že budou byty stavěné bez výběrového řízení velmi drahé. A to také byly!!! Já jsem žádný zákonný důvod pro to, aby byla zakázka přidělena bez řádné soutěže nenašel,“ píše dále pan Herman a soudí, že „důvody a pohnutky shora nastíněných nestandardních kroků, které mohly být nezákonnými, by si kolínští občané nejenom vzhledem k astronomickému zadlužení Kolína vysvětlit zasloužili.“

Tady je asi na místě se spekulacemi skončit a držet se faktů. Pro výstavbu bytů bez soutěže je vysvětlení dost jednoduché. Navzdory výzvám k výběrovému řízení to byl právě stát, který tento postup nakonec neumožnil. Ministerstvo pro místní rozvoj tehdy (navzdory urgencím města) přípravu projektové dokumentace tak zpozdilo, že se pak výběrová řízení nedala stihnout. Termíny byly závazné, zakázky se tedy musely zadat přímo. Zákon to umožňoval a jiné „zákonné důvody“ nebylo třeba hledat. Další problémy pak způsobily podstřelené odhady CzechInvestu a Minister-

Ze slavnostního předávání bytových domů u Vodárny v roce 2006

stva pro místní rozvoj. Skutečné náklady projektu, který se mimo jiné musel i přepracovat, převýšily původní odhad o víc než 100 %. Ke smůle Kolína se postupně měnily i podmínky, jak se o dluhy spojené s automobilkou měly dělit město a stát.

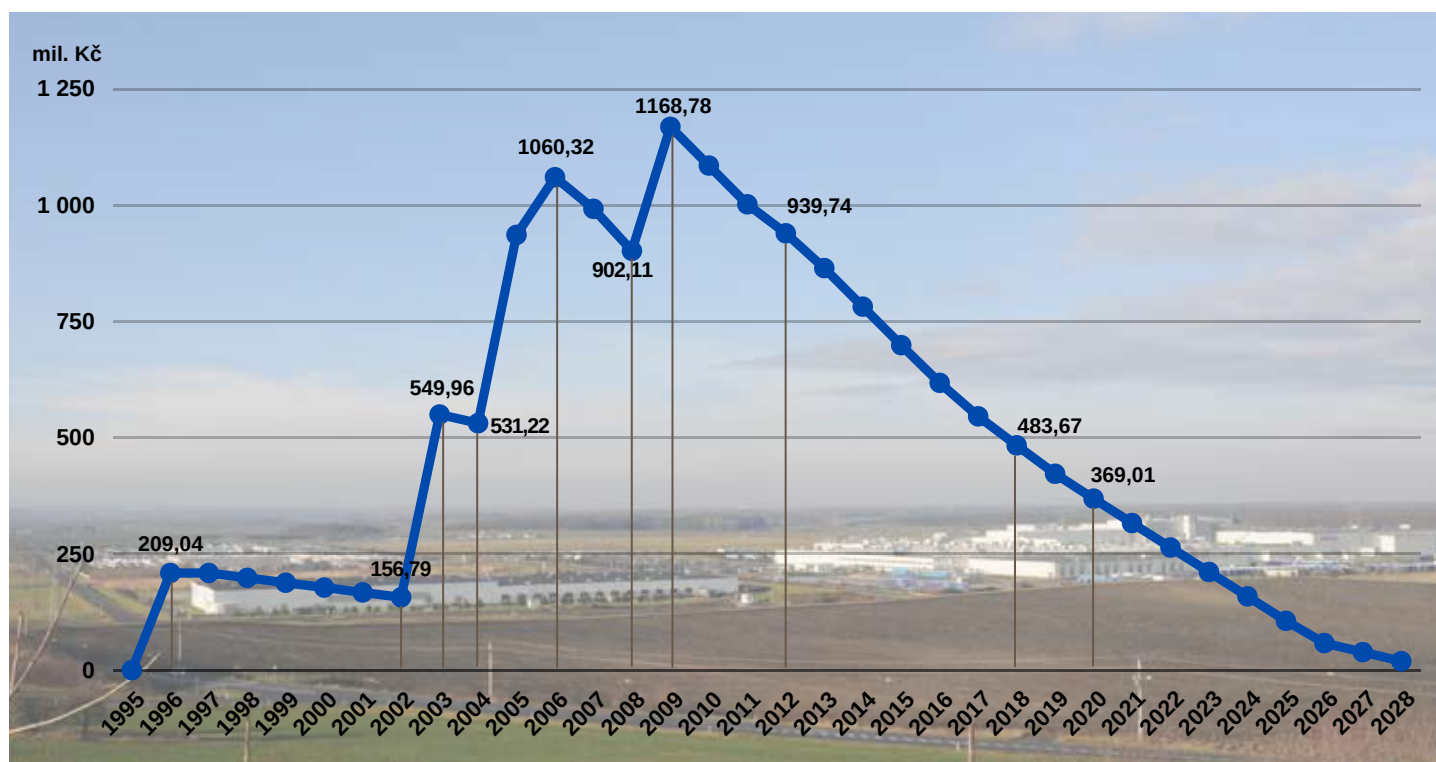
TĚŽKÉ BŘEMENO

První dluhy spojené s přípravou zóny naskakovaly již v roce 2002. „Město nese na svých bedrech tíži přípravy inženýrských sítí a pláň samotné. Je známo, že město se účastní částkou 100 mil. Kč, z čehož první polovinu budou tvořit prostředky získané prodejem akcií a druhou polovinu úvěr u banky. Všechny ostatní náklady kryje stát,“ vysvětlil tehdy radní Vít Kosina. Starostka Zdenka Majerová nepočítala s tím, že na zóně město zbohatne. Líbila se jí před-

stava celkové prosperity – to, že mimo jiné vzroste koupěschopnost místních lidí, dojde k rozvoji živnosti a služeb. V tom se nemýlila.

Vlastní výstavba automobilky TPCA začala v roce 2002 s muzikou a za účasti premiéra. V té době udělala Mladá fronta Dnes stručné zhodnocení: „Vláda prezidenta Miloše Zemana přispěla dotací 900 milionů a dalších 442 uvolní během dvou let na výkup pozemků. Kolínu tak zůstane splátka 307 milionů za půjčku od státu a cca 120 milionů bude muset dát město ze svého.“

Město Kolín mělo v roce 2002 rekordní rozpočet. Příjmy a výdaje dosáhly cca 1,8 mld. Kč. Nebýt zóny, bylo by to jen okolo 0,5 mld. V březnu 2003 vznikl Kolínu další dluh, město si vzalo úvěr 150 mil Kč na zabezpečení dodávky vody a vybudování kanalizace v průmyslové zóně.

Graf zadluženosti města Kolína od roku 1995 včetně výhledu do dalších let. Nutno podotknout, že dluh ovlivňoval a ovlivňuje kvalitu života ve městě jen nepřímo a řada nových obyvatel považuje zadlužený Kolín za přívětivé město.

O rok později vrcholil několikaměsíční spor mezi kolínskou radnicí a Ministerstvem pro místní rozvoj. Týkal se financování výstavby 850 bytů pro automobilku. Vládní usnesení, podle něhož měl státní rozpočet v letech 2003 a 2004 zahrnovat výdaje na výstavbu bytů v Kolíně, si ministerstvo vykládalo po svém a chtělo získat od Kolína při výstavbě rozsáhlejší finanční pomoc. Starostka Zdenka Majerová se tomu bránila, věděla, že zamýšlený úvěr 411 mil. Kč by znamenal pro napjatý městský rozpočet pořádně těžké závaží. Nutno poznamenat, že ani státní rozpočet po ničivých povodních na tom nebyl dobře a slibujícího premiéra Zemana už vystřídal Vladimír Špidla.

Věci se pohnuly v září 2003. Starostka byla po devíti letech odvolána z funkce, nahradil ji Miroslav Kaisler a město pod tlakem souhlasilo se zadlužením. Jednalo se o investiční úvěr v rekordní výši 411,5 milionů korun se splatností 20 let. Městu ho poskytly Česká spořitelna a Komerční banka. K neblahému vývoji událostí přibyl i malér uvedený výše – Ministerstvo pro místní rozvoj zpozdilo přípravu bytů tak, že nebylo možné stihnout výběrová řízení. Riziko, že se někdo odvolá a vše se povleče, hrozilo nedodržením přijatých závazků.

NEVÝHODNÝ VÝPRODEJ

V roce 2005, kdy automobilka TPCA zahájila úspěšně výrobu, už Kolín dlužil víc jak miliardu a rozhodl se zlepšit svoji situaci prodejem městských firem. Prodáno bylo například Městské tepelné hospodářství za 37 milionů, následoval prodej Městské autobusové dopravy za 28,5 milionu korun. V té době už se v Kolíně mluvilo o tom, že město na automobilku jen a jen doplácí. Návrh, aby se Miloš Zeman, který TPCA do Kolína přivedl, stal čestným občanem, byl rozhodnutím Rady města smeten ze stolu.

Výstavba bytů pro TPCA vedená firmami Geosan a Hochtief se zatím zpožďovala, stovky dělníků provizorně bydlely na ubytovnách. Ukázala se i další potíž. Při výstavbě musela být řada věcí předfinancovaná a město se muselo podílet i na infrastruktuře. Na to si Kolín musel opět půjčit. Finance byly zajišťovány rychlými úvěry – již v úvodu zmíněnými směnkami. Reálně to byly dvě směnky na 150 milionů. „Jejich převodem na úvěr a úroky z něj plynoucími jsme de facto uzavřeli nový, druhý úvěr ve výši 350 mil. Kč,“ vzpomíná v jednom z rozhovorů starosta Jiří Buřič, což nám vysvětluje onen druhý velbloudí hrb.

Posledních 560 bytů pro TPCA bylo předáno k užívání až v září 2006. „Dneškem byl dokončen historicky největší projekt tohoto typu v České republice,“ uvedl při této příle-

Starostové, kteří vedli v tomto milénium Kolín, byli z různých stran a uskupení. O kolínském dluhu však mají všichni jasno: stát nás nechal ve štýchu. Na snímku zleva bývalý starostové Jiří Buřič a Miroslav Kaisler s Mirkem Topolánkem (předseda vlády v letech 2006–2009).

žitosti ministr pro místní rozvoj Petr Gandalovič. Dodejme, že celkem tak bylo v Kolíně s podporou státu vybudováno 851 nových bytů. Vznikly kilometry nových silnic, kanalizací, vodovodů, teplovodů, vznikly nové rozvodny, protihlukové stěny, veřejné osvětlení... Město získalo do vlastnictví majetek v hodnotě víc než 1,4 miliardy Kč.

I přes zadluženost Kolína vznikaly v těch letech i nové stavby jako lávka přes Labe, akvapark, rekonstrukce se dočkalo náměstí a některé ulice. Peníze do rozpočtu Kolína získal například i prodejem technických služeb za 181 milionů.

Psal se rok 2007 a Kolín s miliardovým dluhem slavil 750. výročí založení. Podle bývalého starosty Jiřího Buřiče nešlo však o žádnou stresovou situaci: „Investice města, tedy náš dluh, je krytý jednak majetkem (pozemky) v průmyslové zóně a pak také 850 byty na sídlišti pod Vodárnou. Při průměrné ceně jednoho milionu Kč za jeden byt to znamená hodně peněz.“

KROTITELÉ DLUHU

Když Vít Rakušan, dědic dluhu, nastupoval v roce 2010 do funkce starosty, bylo jedním z jeho cílů miliardový dluh Kolína „zkrotit“ – dostat ho pod rizikovou hranici půl miliardy. Podařilo se mu to po sedmi letech úsporného režimu. „Prvním a nezbytným předpokladem bylo šetřit. Nejdříve jsme začali ‚doma‘, pokusili jsme se maximálně snížit provozní náklady na chod městského úřadu – například počet zaměstnanců klesl o šestnáct. Nově jsme vysoutěžili řadu dodavatelských smluv, kdy jsme například tisk Zpravodaje města Kolína zlevnili téměř o polovinu, stejně tak i úklidové služby v budovách úřadu, nákup spotřebního materiálu či platba za energie,“ vzpomíná Vít Rakušan na své první kroky. Podařilo se mu získat

i návratnou finanční výpomoc od státu, zlevnit úvěr u České spořitelny, u další půjčky přijít na nízký úrok...

„V roce 2013 nám ministr financí Miroslav Kalousek slíbil bezúročnou finanční výpomoc ve výši 250 mil Kč. Vše bylo dojednáno, ale došlo k výměně ministrů a půjčka pak nebyla schválena,“ poukazuje současný starosta Michael Kašpar na další nenaplněné sliby. Úsporná opatření radnice pochopitelně nebyla populární, ale byla dobře obhájena. Ani rozvoj města se nezastavil, v minulých dekádě byl financován ve značné míře ze získaných dotací. Kolín se stal v rámci republiky jedním z nejúspěšnějších sběratelů dotací, které v souhrnu přesáhly 600 milionů.

CO BUDE DÁL?

Dluh Kolína by měl v dalších letech plynule klesat, až se po roce 2028 zcela rozplyne. Nám zůstává otázka, zda by investice do bytů TPCA mohla mít v budoucnu nějakou návratnost. Zatím to tak není. Do domů a bytů je nutné stále investovat a výtěžek z nájemného je nízký. Činže se pohybují na úrovni 30–40 % obvyklého nájemného v soukromé sféře a město je zavázáno držet takto nízké nájem po dobu dvaceti let, tedy až do roku 2025. Kolín byty nemůže do té doby ani nabídnout k prodeji.

Na jaře letošního roku by měl výbor Státního fondu rozvoje infrastruktury projednávat žádost Kolína směřující k uvolnění nájemného v bytech TPCA. Návrh na deregulaci nájemného podporují i zástupci kolínské automobilky. Nejde pominout, že platy zaměstnanců vzrostly od roku 2005 z 19 na 34 tisíc, zatímco výše nájemného jim zůstala stejná. Blýská se tedy na lepší časy? Uvidíme.

Vladimír Sládek

Z KOLÍNA MÁM PŘÍJEMNÝ POCIT

Jak se v člověku probudí láska k Bohu, víře a touha předávat své poslání dál? Rozhovor s kolínským farářem římskokatolické církve JÁNEM HALAMOU (49) jsme vedli bezpečně, na čerstvém vzduchu na lavičce v závětví bartolomějských parkánů. Bylo to za minutu dvanáct. Den poté doprovázel v rámci svých běžných činností nemocného osamělého farníka do nemocnice. Jako vždy, věrný své službě. Tentokrát se ale ocitl v přímém kontaktu s covid pozitivním a skončil v karanténě. Při dobrém zdraví, kterému mu přejeme, je to i pro faráře čas na zpomalení, sebereflexi.

Foto: Hana Moravá

Vyrůstal jste v katolické rodině?

Ano. Já byl v kostele v podstatě každý den, bylo to u nás doma úplnou samozřejmostí. Hlavně tatínek nás k víře vedl, modlil se s námi první modlitby.

Kdy vás poprvé napadlo stát se knězem?

Bylo to už na základní škole, kdy jsem to řekl rodičům. Líbilo se mi, co se děje v kostele, přitahoval mě ten vítězný oblouk a světlo, řekl jsem si, že chci jít tam, za ním. Sice jsem ještě nevěděl, co to je, ale chtěl jsem. Tatínek mi pak na základě toho domluvil v kostele ministrování.

Ani v pubertě vás to neopustilo?

Na gymplu jsem to rozhodnutí trochu upozděl. Měl jsem běžnou pubertu. Z frajeřiny jsem kouřil, líbil se mi heavy metal, líbily se mi spolužačky, měl jsem slečnu ze sousední vesnice. Ale pořád jsem do kostela chodil i ministroval. Pak přišel porevoluční rok 1990, já akorát maturoval. V tu dobu už jsem vnitřně věděl, kam půjdu. Ten rok jsem nastoupil do noviciátu.

Rozhodl jste se pro řád verbistů, proč?

Naše vesnice, Teplička nad Váhom, byla skoro celá katolická. Vlastně jsme taková líheň,

z vesnice je sedmnáct kněží. Jedním z nich byl i misionář, který ještě před revolucí pracoval a žil v Angole. V osmdesátých letech, kdy režim trochu polevil, již mohl přijíždět domů a pořádal zde přednášky. Mně se strašně líbilo, jak mluvil. Byl tak odevzdaný svému poslání. Říkával, já chci být pochovaný mezi svými Afričany, na shledanou za dva roky nebo v nebi. To mi přišla jako obrovská svoboda pro člověka. Když jsem se rozhodoval pro vstup do semináře, původně jsem přemýšlel o diecézním, s tím, že budu působit někde v diecézi na Slovensku. V ten čas mne ale oslovil jeden bohoslovec, jestli by můj kamarád Emil nechtěl jít k verbistům? Já jsem se v tu chvíli naštvál, proč se ptá na Emila. Proč ne já? A on tedy na to: „Tak přijďte do Bratislavy oba.“

Takže bylo rozhodnuto?

Ano. Verbisté, oficiálním názvem Společnost Božího Slova (verbum = latinsky slovo), jsou misijní řád. Přišlo mi to jako skvělá kombinace. Na jedné straně vnitřní duchovní řád a na druhé straně tam byla velká možnost jít kdykoliv do světa. V noviciátu ve Vidině u Lučence jsem strávil rok. Byl to čas, kdy jsem nejedl vůbec domů, intenzivně se připravoval a skládal první sliby.

Jaké byly vaše další kroky?

Po noviciátu, v roce 1991, jsem měl jít studovat teologii. V té porevoluční době ještě ale stále nebylo jasné, kde budeme jako studenti našeho řádu studovat teologii, tak nás představení poslali do Polska do města Nysa, kde byla filozofická fakulta Semináře verbistů. Tam řehole fungovala bez přerušení i za komunistů. První dva roky studia zde byly zaměřené na filozofii, další čtyři potom na teologii.

Uměl jste polsky?

Neuměl. A bylo to náročné. Skočili jsme do studií filozofie s nulovou znalostí polštiny. Zkoušky po prvním semestru nám učitelé dali s přimhouřením obou očí. Ale díky bohu jsme to dokončili a na druhou část studia jsme požádali o přesunutí do Bratislavy, kde už škola mezitím vznikla. Následná teologie už pro mě byla hračka. Když člověk chodí každý den do kostela, tak to nebylo nic diametrálně nové, co bych nevěděl. Ve třetím roce studia mi provinciál řekl, že by si představení přáli, abych šel na doktorandské studium a ty dva roky teologie udělal v jednom. To se mi i s diplomovou prací nakonec nějak povedlo a šel jsem znovu na univerzitu do Polska, tentokrát do Lublinu. Zde jsem studoval ekumenickou teologii a byl

to pro mě krásný čas. Tam mě učili nejznámější polští teologové. V mezidobí doktorandského studia jsem byl také vysvěcen za kněze. Pak už mě ale potřebovali zase na Slovensku.

S jakým úkolem?

Představení mě poslali, abych dělal vychovatele – prefekta budoucích kněží. Strávil jsem tedy šest let s nimi v Bratislavě v řeholním domě. Byl jsem zodpovědný za jejich výchovu, za jejich doporučení, organizoval jsem duchovní cvičení... kromě toho jsem pracoval v pastorační univerzitních studentů, takže onoho běžného každodenního kontaktu jsem měl dost.

Nechybělo vám, že jste nešel po vysvěcení přímo do nějaké farnosti?

Zpětně myslím, že ano, chybělo. Na druhou stranu, všichni mí studenti, které jsem vedl, jsou rozestí všude po celé Evropě. Jsou v Praze, v Dublinu, v Londýně, kamkoliv se pohnu, tam je potkám. Práce s nimi byla tenkrát velice inspirující, ti studenti, kteří se koncentrovali do univerzitního pastoračního centra, byli ti nejlepší z nejlepších ze všech slovenských vesnic a měst.

Nakonec jste se ale své farnosti dočkal.

V kolika letech?

Má první služba byla ve farnosti v Terchové na Slovensku, v rodišti Juraje Jánošíka. Bylo mi 32 let. Byl jsem ale namlsaný z Bratislavy a svých téměř dospělých studentů. Když jsem viděl, jak to funguje na vesnicích, byl jsem lehce vyvedený z míry. V Terchové jsem vyučoval náboženství děti ve třetí třídě. Nějaký čas mi trvalo pochopit jejich myšlení. Pořád se mne ptali na stejné věci. „Pane učitelé, mohu napsat nadpis zelenou barvou?“ A za minutu se mě na to samé ptal jiný žák. Tak to jsem byl chvíli naštvaný. Ale rychle jsem si zvykl.

Vyučuje se stále náboženství?

Ano. V některých oblastech Slovenska chodí

na náboženství 99 % dětí, takže jsme jako kněží z farnosti měli ve škole i plné úvazky. Musím ale říct, že mi to pomohlo dostat se do kontaktu s rodinami. Zavedl jsem si svoji vlastní povinnost. Než půjdou děti na první svatě přijímání, navštívím každou rodinu. To bylo třeba šedesát dětí. Abych to stihl, tak to bylo skoro na rok. Jinak jsem samozřejmě fungoval standardně ve farnosti – křtil jsem, pochovával, připravoval k manželství, oddával. V takové tradiční farnosti, jako byla Terchová, je té práce opravdu hodně. Jen za neděli jde ke zpovědi až sto lidí.

S čím se lidé svěřují?

Lidi se zpovídají z hříchů. Musím říct, že v Terchové byli naučení dělat to stručně. Řeknou fakta, netrvá to déle než dvě minuty. Pak jsou samozřejmě lidé, které potřebují něco více rozvíjet, ale tomu už říkáme duchovní doprovázení, to není zpověď.

Kolik let jste v Terchové působil?

Krásných šest let. Poté jsem odešel do Nitry, byl jsem zvolen provinciálem verbistů pro celou Českou a Slovenskou republiku. Provinciál je v našem řádu představený pro danou oblast (v tomto případě Česko a Slovensko). Mimo jiné také vybírá, kam bude který kněz personálně nasazen. Pokud to jsou misionáři z jiných zemí či kontinentů, připravuje i žádosti o víza a formality, aby onen člověk mohl fungovat zde v Evropě. O konkrétní pastorační (umístění) ale vždy rozhoduje biskup, na základě doporučení právě od provinciála.

Splnily se vám misijní cestovatelské sny?

Přímo v misii jsem jako kněz ještě nepůsobil. Ale jako provinciál jsem například navštívil Indii, kam jsem jel na primiční slavnost našich misionářů a pak tam strávil nějaký čas. V rámci Evropy bylo hodně příležitostí. Každý rok jsem absolvoval pravidelný týdenní workshop v některém z evropských měst. Bývaly to ohromné zkušenosti, poznat nejvý-

S kardinálem Dominikem Dukou před mší v Křečhoři při příležitosti výročí Bitvy u Kolína.

znamnější spolubratry z celého světa. Přednášky měly velkou hodnotu, ale nejraději jsem měl osobní setkání. Býval jsem tam nejmladší a bylo to pro mě moc cenné. Když jsem skončil ve funkci provinciála, udělal jsem si přestávku a přihlásil se na roční kurz do Anglie. Psychologický rozvoj, duchovní doprovázení a vedení. V rámci pobytu jsem se domluvil s jednou farností v Londýně a tam jsem zaskakoval. Dodnes tam občas jezdím vypomáhat, když tamní kněz potřebuje dovolenou. Je to pro mě vždy i fajn zkušenost, kdy musím fungovat v angličtině.

Kdy se objevil Kolín?

Když jsem na podzim 2015 končil kurz v Anglii, navštívil mě v Londýně provinciál, že by bylo dobré posílit komunitu v Praze. Právě tam tehdy pobýval kolega Georges Mondo. Učil se česky, nikdo se ale nedomluvil s ním, spolubratři neuměli anglicky. Jeď tam a pak se uvidí, co dál, řekl mi provinciál. Prvního ledna jsem tedy nastoupil ve farnosti v Praze-Uhřetěvesi. Pak přišla nabídka z Arcibiskupství pražského, jestli bychom nevzali farnost v Kolíně. Naši představení zvažovali, kdo by tam mohl jít, byli potřeba alespoň tři lidé. Byl jsem tedy vybrán s Georgesem a měli jsme

„Těší mne naše dobrá spolupráce s městem, vzájemně se respektujeme a vycházíme si vstříc. Je mi vždy ctí účastnit se společenských událostí v Kolíně,“ říká kolínský farář. Vidět ho můžeme pravidelně při rozsvícení vánočního stromu či uvádění koncertů v chrámu sv. Bartoloměje. Na fotografii vlevo zapaluje svíčku při pietním aktu 17. listopadu. Vpravo v rozhovoru se starostou Michaelem Kašparem a biskupem Zdenkem Wasserbauerem při slavnostním otevření Bartolomějského návrší.

slibeného otce Mariana, který působil ještě v Kongu, ale chtěl se již po dvaceti letech vrátit do České republiky. Po půl roce našeho působení v Kolíně se k nám připojil i on.

Co vás tu čekalo?

Čekala nás velká obnovená fara, což bylo strašně příjemné. Také bylo milé překvapení, že v kostelech není málo lidí. Kolínská farnost je velká, má třicet obcí plus Kolín, dvacet šest kostelů. Vzpomínám ještě dnes, jak nás tu lidé vítali a přáli nám, ať se nám tady líbí. Mám pocit, že jsme tu byli přijati od začátku a nemuseli s něčím zásadně bojovat. Navázali jsme na to, co tu bylo. Katecheze dětí, bohoslužby. A přidali samozřejmě zkušenosti z našich životů.

Které například?

Pro mě osobně to jsou hromadné víkendové přípravy snoubenců na manželství. Pořádám je formou workshopu. Hlásí se nám i nepraktikující katolíci, není to nic proti ničemu. I snoubencům, kteří jsou vážně rozhodnutí se vzít, říkám, že na té přípravě poznají, zda se k sobě skutečně hodí. Nebo třeba nehodí. I to už se nám stalo, že si sňatek rozmysleli. Za mě je to dobrá příprava, neb vyhodnotíte, co vlastně chcete od sebe, co od toho druhého. Jestli opravdu jste schopni být věrní druhému člověku. A na to musí každý přijít sám. Není to žádné poučování, spíše cvičení, které si snoubenci sami dělají i si je sami vyhodnocují.

Vedete v Kolíně hodiny náboženství?

Na vyučování náboženství máme i katechety, kteří jsou zaměstnanci arcibiskupství. Jedním

z nich je Filip Dvořák, ten učí menší děti a také děti v katolické školce. Děti obvykle začínají v první třídě základní školy. Starší mládež vede kaplan Georges. Pak je tu pastorační asistentka Marta, která se věnuje romským dětem a rodinám. Ta je připravuje na křest a první přijímání. Já připravuji ke křtu dospělé zájemce. Dále učím křesťanskou výchovu na katolické škole v Legerově ulici. Většina žáků zde není pokřtěna, učím je spíše základnímu přehledu v Bibli. Bereme je na prohlídku kostela, synagogy, aby trochu rozeznali náboženství. Jsou to základy, ale i děti z této školy s různými handicapem se něco naučí. Ale není naší ambicí z nich udělat věřící.

Chodí k vám na faru lidé, že potřebují nějakou akutní pomoc?

Spíše chodí bezdomovci, kteří chtějí peníze či jídlo. Občas se mi stává, že řeším nějaké manželské nesrovnalosti. Zatím přicházejí s iniciativou muži. To mě fakt překvapilo, že nepřicházejí ženy, ale muži, kteří to se mnou chtějí řešit.

V tomto roce farnost čeká rekonstrukce interiéru ve sv. Bartoloměji. Co konkrétně?

Farnost získala dotaci na obnovu kostela sv. Bartoloměje ve výši šedesát milionů korun. Kostel je již z větší části opravený. My teď jen dokončujeme. Rekonstrukce by měla být hotová v roce 2023, parkánů a míst kolem kostela se nijak nedotkne, maximálně tam budou nějaké stavební buňky. Pro mě je hlavní motivací oprava varhan, to je jedna z největších položek celé rekonstrukce. Výběrové řízení na varhany ještě není u konce, kritéria tam jsou jiná než cena, důležité jsou hlavně

Ze slavnosti prvního svatého přijímání a Božího těla specifické reference a kritéria související s kvalitou. Dáváme si na tom záležet.

Lidé volají po větším otevření kostela. Je to v plánu?

Projekt na to pamatuje. Postavíme mříž pod kůrem, tam je docela velký prostor, kam lidé budou moci vejít, nahlédnout skrze mříž dovnitř, na chvíli se posadit. Prostor po tu mříž bude otevřený stále. Jinak kostel sám bude otevřený jen v době bohoslužeb nebo v režimu organizovaných prohlídek.

Jak poznamenal vaše působení poslední pandemický rok?

Jsem vděčný panu kardinálovi, jak nás povzbu-

„Rád pobývám s místní komunitou umělců, je mi mezi nimi dobře. Například setkání se sochařem Jaroslavem Hylasem je pro mne vždy zážitkem,“ vzpomíná Ján Halama.

Děti by podle Jána Halamy měly být pokřtěné co nejdříve. Dostávají to nejdůležitější z pohledu víry hned na začátku svého života.

„V Kolíně jsem našel řadu přátel. Jsem za to moc rád. Jedním z nich je určitě fotograf Josef Čáslava, vždy je s ním důvod k úsměvu,“ říká Ján Halama.

zoval – dělejte to, co můžete, nechte otevřené kostely, buďte k dispozici lidem, když se budou chtít vyzpovídat. A to jsme od března minulého roku dělali. Bylo to pro mne povzbuzení, že jsme mohli něco dělat. Samozřejmě, na jaře jsme byli více online, mše v kostele byly zakázané. Na podzim jsme mohli naplnit kostel ze třiceti procent a teď jen na deset procent. Pořád nás ale volají příbuzní k nemocným a i v této době můžeme docházet na covidové oddělení. Takže dobré, že i do nemocnice teď může kněz přijít k umírajícím.

Ztratili se vám někteří farníci z očí?

Hlavně část střední generace. Zvláště – a to je pochopitelné – zdravotníci, kteří nechtějí vystavit riziku ostatní lidí v kostele. Ti staří, pokud jsou pohybliví, většinou stále do kostela chodí, nenechali si to vzít.

Jaké to je, vést mši online?

Když se mi párkrát stalo, že jsem při ní byl v místnosti úplně sám a musel jsem si odpovědět na Pán s vámi – i s tebou, tak to už mi přišlo trochu zvláštní. Ale pokud tam byl se mnou alespoň jeden člověk, tak mi to nepřišlo jiné. Prostředí pro mne není důležité. Od toho už jsem osvobozený. Když jsem jako středoškolák šel poprvé na mši svatou do jiného kostela, říkal jsem si, tohle snad ani nebyla mše, není to jako u nás. Ale jak jsem prošel těch míst a prostředí hodně, tak už je mi to teď úplně jedno. Může to být i na Marsu, hlavně aby tam byli lidé.

K čemu lidem pomáhá víra v Boha? Co jim podle vás dává?

Já vnímám víru jako způsob celého života. Není to o tom, jakou mi to momentálně dá výhodu. Je to neuvěřitelné zakořenění. Není pro mne podstatné, co se děje kolem mne, ale to, čemu věřím.

Jak se vám líbí v Kolíně?

Stále mám z Kolína příjemný pocit lehkosti. Tak jako jsem s lehkostí navázal některé kontakty, tak ten pocit ve mne přetrvává. A to musím konkrétně říct, že to je hlavně umělecká obec města, že ty kontakty s vámi jsou tvořivé.

Stal se Kolín vaším domovem?

Já jsem doma tam, kde právě jsem. Něco jiného je domov, kde jsou rodiče a kde jsem vyrůstal. Ale neporovnávám s ničím jiným. Tady jsem a to je to nejlepší místo pro můj život.

Která místa vám u nás přirostla k srdci?

Samozřejmě kostely a kostel sv. Bartoloměje je pro mě top místo, kde se cítím dobře. Ale když si chci vyčistit hlavu, vezmu kolo a jedu na jih, do těch mírných kopečků směrem Červené Pečky a dál. Mým nejbližším koníčkem je minizahrada tady na faře. Není to nic náročného, někdy stačí dvě hodiny za týden. Už jsem se naučil, že sedlákem nemohu být, protože bych na to neměl čas, ale mít pár kytek pro zábavu, to mi dělá radost.

Jezdí kněz na dovolenou?

Hlídám si, abych alespoň na týden v létě vypnul a odjel. V posledních letech jsme s partou kamarádů kněží jezdili na kolech po přírodě. Před dvěma lety jsme byli s pojízdným autem, ve kterém jsme přespávali, ve švýcarských Alpách. Vloni jsme objeli slovenské hory. Trochu jsme jezdili, trochu se procházeli přírodou. Centrální událostí dne byla vždy mše svatá, kterou jsme měli hned brzy ráno. Večer, když jsme byli vysoko na kopcích, tak jsme u polévky, kterou jsme si uvařili, mohli pozorovat západ slunce. Pak jsme si povídali, dokud se nám chtělo, a kdo odpadl, mohl jít spát. Takové vypnutí mám moc rád.

Je nějaké místo, které byste si přál ještě vidět?

Já jsem si dal takový vnitřní slib. Až tohle všechno skončí a budeme žít, chci vykonat pouť do Fatimy. Je to místo, kde se zjevila Panna Maria dětem v roce 1917. Na místě, kde bylo zjevení, byl kdysi strom. Teď je tam kaple. Od ní až do baziliky vede skoro kilometrová stezka z mramoru, zbytek prostranství tvoří mlat. Věřící po stezce až k bazilice chodí po kolenou a modlí se. Tak jsem si řekl, že tuhle pouť na kolenou si udělám.

Hana Morová

Na hranicích okresů probíhají dle nařízení vlády policejní kontroly. Vyjma cest do zaměstnání, k lékařům a dalších mimořádných návštěv, které vláda přesně specifikovala, není momentálně povoleno cestovat mezi jednotlivými okresy. Hlídku na fotografii jsme zastihli na silnici č. 38 u Kaňku u Kutné Hory.

Jedenkrát týdně jsou pravidelně testování antigenními testy zaměstnanci Městského úřadu. Testování městských policistů probíhá dvakrát týdně.

Vyslyšeli jsme přání zejména starších občanů a nechali jsme před hlavním vstupem do divadla vyrobit chybějící zábradlí. K návrhu jsme přistupovali s ohledem na nezaměnitelnou architekturu průčelí divadla.

I do celostátních médií informoval starosta města, že započaly restaurační a stavební práce na dvou nově koupěných domech v ulici Na Hradbách.

Ani v covidovém období jsme nezapomněli na 171. výročí narození prezidenta T. G. Masaryka. Květinu u sochy před gymnáziem položila místostarostka Iveta Mikšíková.

Očkovací centrum v Kolíně očkuje denně kolem 400 dávek vakcín. Výraznější navýšení dodávek očekává kolínská nemocnice v dubnu. Centrum je kapacitně připraveno očkovat cca 900 dávek za den, očkuje sedm dní v týdnu na dvou samostatných pracovištích pro první a pro druhou dávku.

Další testovací centrum antigenními testy otevřelo v Husově ulici naproti bývalému hotelu Savoy. Činnost organizačně zajišťuje Český červený kříž. Testování je placené zdravotními pojišťovnami. Testovací místo nadále funguje v Městském společenském domě, to zajišťuje Oblastní nemocnice v Kolíně.

JAK ZMĚNIL COVID PROVOZ VE VAŠÍ FIRMĚ?

Jak „covidové“ období zasáhlo do činnosti vaší firmy? Daří se vám udržovat práci pro své zaměstnance? Jakým způsobem testujete zaměstnance, jaké procento zaměstnanců pracuje v režimu home office? Jak covid ovlivnil vaše investiční plány? Na to nám odpověděli zástupci několika kolínských firem.

**Jiří Svoboda,
majitel společnosti SPEL, a.s.**

Ani naše firmy se nevyhnuly určitým krokům a nutným opatřením tak, abychom zajistili především bezpečí pro všechny naše zaměstnance a zároveň si zachovali co nejlepší možnou efektivitu práce. Ve všech našich firmách probíhá testování zaměstnanců. Testuje se dvakrát v týdnu, a to na základě časového harmonogramu, kde rozdělujeme zaměstnance na menší skupiny a přidělujeme jim konkrétní časový blok tak, abychom co nejvíce omezili vzájemný kontakt. Zaměstnanci, který se neprokáže negativním výsledkem testu, není poté umožněn vstup do prostor firmy a automaticky vykonává práci z domova, aby neohrozil kolegy. Je to samozřejmě velmi náročná doba, ale naštěstí jsme stále schopni udržet si dostatečný počet zakázek, a tak nejsme nuceni propouštět. Evidujeme pouze prodloužení doby dodávek některých položek, a tudíž je o něco složitější plánovat výrobu. Co se týče počtu nakažených, tak i my jsme se s několika případy již setkali a museli jsme řešit výpadky klíčových lidí. Naším zaměstnancům se však i přes tyto komplikace daří podávat velmi dobré výkony a za to jim patří obrovský dík.

**Monika Matuchová, HR&CA
Department/Communication
TOYOTA MOTOR MANUFACTURING**

Co se týče našeho závodu, hned na začátku pandemie jsme museli s ohledem na uzavření hranic zastavit výrobu na několik týdnů. I v té nelehké době však firma nadále vyplácela mzdy svým zaměstnancům a výrazně podporovala region. Ačkoliv měla mnohá opatření negativní dopad na investice do příprav nového modelu Toyota Yaris, podařilo se nám najít nové alternativní možnosti a pokračovat tak úspěšně v celém projektu. Opatření, která jsme zavedli a konzultovali s různými organizacemi a státními institucemi, příp. osobně představili panu starostovi, výrazně pomáhají k dlouhodobě nízké absenci s ohledem na onemocnění covid-19. Počet těchto zaměstnanců se dlouhodobě pohybuje okolo 1 %, v rámci povinného plošného testování bylo procento s pozitivním výskytem ještě menší. Velká část procesů přešla do „virtuálního“ světa schůzek na různých komunikačních platformách. Využíváme je jak pro svou práci, tak pro předávání informací souvisejících nejen s měnícími se

platnými pravidly spojenými s pandemií. Děje se tak napříč firmou, směrem k dodavatelům, institucím apod. U zaměstnanců, jejichž pracovní zařazení to dovolí, aktivně podporujeme využívání home office.

**Andrea Námisňáková, personální
ředitelka společnosti OTK GROUP, a.s.**

Jako pozitivní vnímám, že jsme od počátku pandemie nemuseli na jediný den zastavit provoz. Zatím jsme to vždy zvládli. Nejhorší pro nás je, když nám např. onemocní tiskař. To jsou pro nás klíčoví lidé, a proto jsme velmi opatrní a děláme vše pro to, aby se to nestalo. Co se týče ochranných pomůcek, všichni naši zaměstnanci obdrží při nástupu na směnu respirátor (zavedli jsme to již v prosinci). Pravidelně zaměstnance testujeme, sami jsme začali ještě dříve, než to nařídila vláda. Testujeme denní i noční směny. Testování probíhá pod patronací společnosti Lázně Praha, jejímž vlastníkem je i majitel kolínských tiskáren pan Pavel Sehnal. Lázně Praha nám dodávají testy. Na samotné testování máme dvě zdravotní sestry a administrativní pracovnice. Při posledním testování bylo ze 400 našich zaměstnanců 19 pozitivních. V případě zájmu nabízáme zaměstnancům i testování na protilátky.

**Jiří Šich, technický ředitel
COMP-any ICT s.r.o.**

Od dubna loňského roku, kdy se prokazatelně ukázalo, že se nejedná pouze o silnější nálož chřipky, jsme zavedli nutná opatření pod hlavičkou 3 R – ruce, roušky, rozestupy. V praxi to znamenalo při příchodu použití dezinfekci, povinné nošení roušek uvnitř budovy a přestavbu kanceláří, aby byly dodrženy potřebné rozestupy, které jsme si ovšem stanovili na 5 m. V našem oboru IT není problémem využití tzv. home office, které v naší společnosti podporujeme již několik let, což se nyní potvrdilo jako další důležitý prvek v boji proti šíření nákazy. Po několika měsících, kdy se ukázalo, že vládní angažmá je zcela zmatečné, nekoncepční a působí zcela chaoticky, jsme v rámci rozšířené ochrany zdraví našich zaměstnanců, ale i našich zákazníků zavedli povinné používání respirátorů. V tomto jsme nepolevili ani v letním provozu, kdy vláda zcela rezignovala a připravila tak základ aktuální katastrofy. Koncem loňského roku, kdy se situace v ČR výrazně zhoršila, jsme se společně dohodli na provozu 1:1, tedy jedna kan-

celář, jedna osoba, ostatní pracují z domova a přes sdílené kalendáře si bookují svůj čas v kanceláři. Pokud někdo opouští kancelář, tak vždy s nasazeným respirátorem, obědy, které pro zaměstnance dovážíme z kolínských restaurací, všichni konzumují ve své kanceláři. Požadavek na používání kanceláří nepřišel od vedení společnosti, ale od našich zaměstnanců, zejména těch, kteří mají doma děti, ať už z důvodu uzavřených školek nebo škol. Ono je opravdu náročné se soustředit na odbornou IT správu, navíc s rizikem, že vám děti do něčeho „kliknou“. Výsledkem naší více než roční snahy o bezpečí jsou 2 covid pozitivní z 10, přičemž zdrojem jejich onemocnění byly domácí přenosy od dětí z mateřských školek. Nově nyní zavádíme dobrovolné testování v rámci firmy, byť většina našich kolegů je natolik zodpovědná za svoje zdraví, že chodí na pravidelná antigenní testování. Naše odvětví nebylo omezeno žádným vládním opatřením, ale změna dopadá na mnohé naše klienty, zvlášť v oblasti služeb a přímého prodeje. Z toho důvodu jsme jim nabídli prodloužení splatnosti faktur, optimalizaci jejich IT služeb nebo dokonce celkovou rekonstrukci, aby snížili své náklady na minimum, zároveň však zachovali kritické aplikace a byli stále připraveni na firemní restart. Pokud by kdokoliv z vás potřeboval IT konzultaci, to je to, čím i my můžeme aktuálně pomoci. Využijte naši linku 321 405 800, kde se o vás rádi a zdarma postaráme.

**Radek Zavadil, ředitel společnosti
Lučební závody a.s. Kolín**

Od loňského března, kdy pandemie postupně propukla, zatím všechny procesy zvládáme. Vzhledem k tomu, že se stěžejní výrobek naší firmy používá mimo jiné i při výrobě léčiv po celém světě, neklesla poptávka, a tedy ani objem naší výroby. Právě naopak, objem výroby jsme postupně zvýšili a nyní vyrábíme na maximální kapacitu. Nejen proto naše firma a především zaměstnanci přistupují k hygienickým opatřením myslím zodpovědně a proaktivně. Testování zaměstnanců probíhá uvnitř firmy prostřednictvím sad pro samotestování. Testů máme dostatek a s testováním jsme začali včas. Jsme výrobní chemická firma, a proto není možné většinu zaměstnanců ponechat doma v režimu home office. V této chvíli se takto střídá přibližně patnáct procent zaměstnanců.

Hana Morová

BITVA NEKONČÍ

Za požadovaný úplatek milion korun měl Kolín nevýhodným prodejem pozemků přijít o víc než třicet milionů. Tak by se dala zjednodušeně připomenout korupční kauza Romana Pekárka, někdejšího místostarosty Kolína a později poslance ODS. Pokud jde o něho, je vše uzavřeno. V roce 2012 byl v odvolacím řízení u Vrchního soudu v Praze odsouzen za přijímání úplatku a zneužití pravomoci veřejného činitele k pěti letům vězení, zákazu výkonu funkce v orgánech územní samosprávy a pokutě čtvrt milionu korun. Stal se tak prvním zákonodárcem České republiky odsouzeným ještě v době výkonu své funkce. Nicméně – v srpnu 2015 byl za dobré chování v polovině svého trestu podmínečně propuštěn a jeho příběh tím končí. Co bohužel nekončí, je bitva o nevhodně prodané pozemky.

Pozemky v průmyslové zóně Kolín-Štáralka o rozloze přes devadesát tisíc metrů čtverečních koupila s Pekárkovou pomocí brněnská firma COSS za patnáct milionů. První soudní znalec již v rámci trestního řízení stanovil jejich cenu v rozmezí od jedenačtyřiceti a půl do čtyřiceti šesti milionů, druhý posudek vypracovaný pro civilní řízení horní hranici ještě o osm set tisíc navýšil. Škoda je tedy jasná, zbývalo určit, jak věc napravit. Chtít náhradu po Pekárkovi? Chtít peníze po firmě COSS? Chtít zpět pozemky? Po řadě soudních jednání včetně jednoho dovolání města Kolína k Nejvyššímu soudu je věc víceméně jasná.

Ve sporu Kolína s firmou COSS padl verdikt, který dává městu za pravdu ve všech aspektech žaloby. Kupní smlouva je dle Okresního soudu v Kolíně neplatná, jde o právní úkon učiněný v důsledku trestného činu, ne-

Foto: archiv město

Ve sporu o pozemky na Štáralce padl jasný verdikt. Byly prodány pod cenou a v rozporu se zákonem – kupní smlouva je tedy neplatná. Firma COSS se odvolala.

zveřejněný správně na úřední desce, s cenou neodpovídající obvyklé výši. Město Kolín by tak stále mělo být vlastníkem pozemků a společnost COSS je povinna zaplatit městu náhradu nákladů řízení a zároveň zaplatit také státu náhradu nákladů řízení v plné výši.

„Je smutné, že i po více než deseti letech stále musíme řešit některé soudní spory, který vycházejí z konání našich předchůdců na radnici,“ komentuje situaci starosta Michael Kašpar. „Pokud jde o pozemky na Štáralce, firma COSS se proti rozsudku odvolala, takže se tímto reliktem budeme muset ještě nějakou dobu zabývat. Ale jsme na dobré cestě.“

BEZ SOUDU

Zpožděné zahájení prací, nedostatečné kapacity a špatná organizace. To byly jen některé z mnoha příčin, proč rekonstrukce Pražské ulice neproběhla v domluvené lhůtě a zpoždění komplikovalo život tamějším obyvatelům, podnikatelům i projíždějícím řidičům. Firma Geosan, která měla práce dokončit v listopadu

2018, nakonec předala hotové dílo až v květnu 2019. Za zpoždění ale podle ní mohly špatné technické podklady od města, práce nad rámec zadání a takzvané vícepráce vynucené tvrdším podloží.

Město doložilo, že podklady byly v pořádku a trvalo na svém. Uplatnilo nárok na penále, vyměřilo Geosanu pokutu sedm a čtvrt milionu a zaplatilo jí o tuto sumu méně. Spor se vlekl měsíce, ale nedávno obě strany podepsaly dohodu. Ta potvrzuje nárok radnice na sankce, prodlužuje promlčecí lhůtu z práv vyplývajících ze smlouvy o dílo na čtyři roky a určuje znalce, který posoudí sporné body. Těmi jsou především Geosanem nárokováné vícepráce a posun termínu zhotovení v důsledku těchto prací, ale také některé vady, o nichž padne rozhodnutí, jsou-li vadami záručními, za které odpovídá zhotovitel.

Znalcem bude odborník ze stavební fakulty ČVUT a obě strany se zavázaly jeho rozhodnutí respektovat. Pokud zjistí, že proběhly nějaké práce nad rámec původního zadání, stanoví také jejich rozsah a cenu, kterou bude muset město doplatit. *red.*

Proč nabrala rekonstrukce Pražské ulice zpoždění? Dokumentace stavebního dozoru ukazuje na špatnou organizaci práce a nedostatek dělníků, firma Geosan argumentuje nutnými pracemi nad rámec zadání.

MISTRNÁ HEREČKA MALÝCH VELKÝCH ROLÍ

Darja Hajská

* 20. 3. 1911 Mladá Boleslav

† 18. 3. 1981 Praha

V roce 1968 odcházela z kolínského divadla seniorka jeho sboru, herečka Darja Hajská. Ta si získala popularitu především řadou epizodních rolí ve filmu a televizi, avšak svůj herecký naturel úspěšně uplatňovala i na divadelním jevišti. Jak sama napsala: „I před nejmenší úlohou pokorně hlavu skláním.“

Darja Dea Marie Hajská byla zapsána do matriky narozených jako manželská dcera Josefa Hajského (nar. 1860), inženýra na Smíchově, a matky Otilie, roz. Čerychové (nar. 1874), dcery Antonína Čerycha, jenž byl továrníkem v Jaroměři. Manželé však v této době žili již delší dobu odloučeně a Josef Hajský dosáhl soudního zrušení svého otcovství. V roce 1920 se za otce Darji přihlásil a úředně byl pak zaznamenán Josef Voříšek (nar. 1879), setník ve výslužbě v Chlumci nad Cidlinou.

Hajská po ukončení měšťanky pracovala od roku 1925 jako technická síla ve společnosti Fortuna Film a navštěvovala operní školu Jetty Kurzové-Peršlové. Uměleckou dráhu zahájila na sklonku 20. let jako operetní sólistka u různých divadelních společností a v Tylově divadle v Nuslích. Poté zpívala v operním sboru v Olomouci, hrála v Praze, v Pardubicích a na Kladně. V období protektorátu vystupovala na jevišti pražského Stálého divadla v Unitarii. Bezprostředně po válce zůstala ještě krátce v Praze, ale poté navázala

Darja Hajská jako lady Bracknellová v divadelní hře Oskara Wilda *Jak je důležité mít Filipa*, Kolín 1954.

spolupráci s několika oblastními divadly – v Náchodě (1946–1947), Kladně (1956–1960) a Kolíně (1948–1956, 1960–1968).

V roce 1968 se rozhodla ukončit práci v divadle. Kolínské angažmá zhodnotila v předvečer svých narozenin 19. března v Okresní knihovně Kolín, kde vystoupila s přednáškou v rámci cyklu Večery v knihovně na téma „Kolín, má mateřská scéna“. S pódium zdejšího divadla se rozloučila v titulní postavě

polské komedie **Morálka paní Dulské**. Hajská svou postavu rozehrála do působivé scénické podoby s osobitými lidskými prvky. Dobová kritika ji oceňovala: „*Kolik je v této herečce tvůrčích sil i možností, kolik je v ní hereckého rozmachu i citu pro rozpracování každého rysu tohoto prototypu měšťáckého pokrytectví...*“ Herečka Helena Malehová (1943–2017) na tuto dobu vzpomínala: „*To bylo krásné představení, ale bohužel jsme je hráli pouze čtyřikrát, protože premiéra byla v červnu 1968, pak přišli Rusové a Darja Hajská [...] prohlásila: ‚Od této chvíle nehraju v žádné ruské ani polské, endérácké nebo bulharské hře!‘ Tak se to stáhl z repertoáru.*“

Darja Hajská se vedle divadla výrazně věnovala filmu a později televizi. Její filmové začátky v roce 1926 spadaly ještě do období němého filmu. Robustní zjev a energický herecký výraz ji předurčovaly k charakternímu komickému typu. Hrála převážně rozličné rázovité figurky od dívenek přes starší ženy až po „babky“. Z jejich četných filmových rolí jmenujme např. výměnkářku Blažkovou, uklízečku na hradech v satirické komedii Zdeňka Podskalského **Bílá paní** (1965), uklízečku v komedii Oldřicha Lipského **Šest medvědů s Cibulkou** (1972) nebo Máňu Hujerovou v další Lipského komedii **Marečku, podejte mi pero!** (1976). V poválečném Aventinu vyšla Darje Hajské knížka pro děti **Ples na pouloučku** (1946).

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D.
foto: archiv RSDr. Ladislav Jouza

Darja Hajská, 1943

Darja Hajská v komedii *Morálka paní Dulské*, Kolín 1968.

Detail pozvánky na rozloučení D. Hajské v roli paní Dulské s divadelní dráhou, 1968

ZNÁMĚJŠÍ NEŽ STAROSTA

Pavel Podnecký je v centru Kolína známější než starosta. Každý pracovní den bez ohledu na roční období a počasí prochází všemi ulicemi kolínského historického jádra a sbírá odpadky. Nedopalky, ubrousky, igelitové sáčky...

Potkává tisíce lidí. Stal se pro ně neodmyslitelnou součástí města, jakýmsi živým inventářem. V oranžové blůze firmy AVE je nepřehlédnutelný, fascinovaně se za ním ohlížejí děti. Někdy jede s chodníkovým vysavačem Glutton, jindy chňapkou sbírá papírky a další nepořádek a úlovky končí v modré kárce, která za ním poskakuje po hrbolaté dlažbě. Podobně spokojeného člověka tak často nepotkáte. Když se ho zeptáte, co ho naposledy rozčílilo, tak si nevzpomene. „Byl jsem spokojený vždycky.“

Letos mu bude čtyřicet devět let. S bratrem a mámou žijí v rodinném domku ve Veltrubech. Od devadesátých let se živil jako zedník. Povolání zdědili s bratrem po tátovi, zaměstnávaly je místní stavební firmy jako Kurs, Jirma, Real.. Bratři jsou nerozluční a v AVE Kolín dnes pracují jako metaři oba. Dřít jako zedník by Pavel znovu nechtěl. Sedm let chodí pravidelně po Karlově náměstí, Pražskou, Kutnohorskou, Brandlovou a dalšími ulicemi a ještě se mu to neomrzelo. Jeho dny se podobají jeden druhému jako vejce vejci. Ráno vstává deset minut před čtvrtou, obvyklou snídání je kakao a rohlík s máslem. Do práce si v kapse nese jablíčko. Každý den nachodí okolo osmi kilometrů, ale nohy ho nebolí. Občas si stihne koupit katalánský chlebiček u Fialy, na rychlý oběd se zastavuje v zálabské restauraci

Pavel Podnecký pracuje jako metař již sedm let

U Kučerů. Miluje řízek s bramborovou kaší, ale spokojí se i s karbanátkem. Po práci si žádný náročný program neplánuje. Musí zatopit v kotli, někdy i nakoupit v místním koloniálu, občas pohlídá sousedovi pudla. Pak ho čeká relax u televize – fotbal, hokej nebo krimiseriály. Do postele uléhá po deváté s vídinou necelých sedmi hodin spánku...

Ví, co je radost z pohybu. O víkendech s oblibou na bicyklu objíždí města a vesnice na pravém břehu Labe – Volárna, Býchory, Libice, Němčice, Velký Osek... běžně to vydá na 20 km. Auto nikdy neměl, šlapání na starém kole mu dokonale vyhovuje. Na cestách fotí. V jeho albu se neobjevují lidé nebo historické památky, ale auta – často autobusy, kamióny, kombajny a další zemědělské stroje... Rád chodí na pole za zahradou a sleduje traktory. Jako dítě se na nich vozil, zkoušel i řídit. Kdyby

měl mít nějaký svůj vlastní znak, byl by na něm asi traktor nebo buldozer. Chtěl by být stejně nezničitelný a spolehlivý.

Počítač ani Facebook nemá, takže proti neurotickému fungování sociálních sítí je imunní, chytrý telefon používá jen k focení. Každý pátek kupuje Blesk, v kterém je TV program, kvůli fotbalovým a hokejovým tabulkám si rád zaplatí i Sport. Rukama mu projdou i zdarma distribuované týdeníky jako Metro, 5+2 či Region.

Kromě potravin nic jiného v podstatě nekupuje. Velkým supermarketům se spíše vyhýbá. Kdybyste ho potkali v Bille, měl by v košíčku jablka, pomeranče, granko a možná i máslo. Do Penny marketu nebo Kauflandu se dostane nanejvýš o dovolené.

Společenský život ho příliš nevzrušuje. Pokud zajde do hospody, tak si víc než čtyři piva neporučí. Líbí se mu, že může střídát tři veltrubské hospody. Z kolínských podniků favorizuje Viking ve Vinické a bistro U Hřbitova, ale patří zde spíše k hostům výjimečným. V kině byl naposledy v 90. letech, když se ještě promítalo ve veltrubském kulturáku. Je ovšem fanouškem SK Čechie Veltruby, účast na zápasech považuje za svoji povinnost. A kde byl na dovolené? „Nikam nejezdím. Zůstávám doma na zahradě a najdu si nějakou práci kolem domu.“ Jeho život plyne jako klidná řeka a zdánlivě beze změn. V civilu byste ho možná nepoznali. V riflích, tričku a bundě vypadá nenápadně. Žije život, který mu dokonale padne.

Jaké má sny? „Mám jich hodně. Třeba se posadit za volant autobusu nebo kamiónu. Chtěl bych psát scénáře ke krimiseriálům, jako byly Komisař Rex nebo Kobra 11...“ Jako spokojený člověk však po naplnění takových přání netouží. Nemá ambice, které by ho vyrušovaly. Být šťastný je vlastně docela jednoduché.

Vladimír Sládek

Fandí Spartě, ale za svoji povinnost považuje účast na zápasech SK Čechie Veltruby.

V centru Kolína ho potkáte každý den. Někdy s chodníkovým vysavačem Glutton, jindy jen s chňapkou a malou kárkou. Oči má vytrénované hlavně na nedopalky.

V letech 1902–1903 byl okresním zastupitelstvem postaven na západním okraji města při silnici na Prahu okresní chorobinec. Zajišťoval ubytování a zaopatření chudým, zpravidla starým, nemohoucím či dlouhodobě nemocným lidem z celého tehdejšího samosprávného okresu (obdobnou funkci, ovšem jen pro město Kolín, plnil také městský chudobinec, stojící nad železniční zastávkou, dnes Domov pro seniory). V letech 1927–1928 byl rozšířen přístavbou dalšího patra. Pozdější opravy jeho původní vzhled ovšem plně setřely. Za druhé světové války objekt obsadilo německé vojsko a byl zde zřízen lazaret Wehrmachtu. Po válce ho začala využívat československá armáda. Historická fotografie pochází z doby krátce po jeho dokončení. Dnes se v budově nacházejí byty pro zaměstnance Toyoty.

TOUŠICKÉ PRAHY

Mezi Zásmyky a Toušicemi vyhloubil Vavřínecký potok romantické údolí, kterým v minulosti vedlo několik důležitých cest. Po nich nám zůstaly dva staré kamenné mosty, dokládající dávno utichlý ruch. Dnes se jedná o poměrně opuštěné místo, do kterého zabloudí jen tuláci, hledající chvíli ticha a osamění. Protože Toušice leží jen 18 kilometrů západně od Kolína, určitě jsou dobrým tipem na hezký jarní výlet.

Nejprve si něco povíme o Vavříneckém potoce, který v délce 38 kilometrů protíná celý okres Kolín. Je ukázkou toho, jak se název jednoho malého toku (průměrný roční průtok činí 1,94 m³/s) může od pramene k ústí několikrát změnit. Svou pouť začíná na návsí v Kochánově u Uhlířských Janovic (okres Kutná Hora) v nadmořské výšce 492,5 metru a jeho pramen tvoří malý rybníček na návsí. Po čtrnácti kilometrech vstupuje nedaleko mlýna Nouzov na území okresu Kolín a přes Buda, mlýn Davídkov u Hryzel, Doubravčany a Toušice míří do Kouřimi, kde se jeho jméno mění na Kouřimku. Pod tímto názvem pak pokračuje přes Klášterní Skalici do Miškovic, odkud se pro změnu nazývá Plaňanka a takto se mu říká až

do Vrbčan. Tam se naposledy přejmenuje a již jako Výrovka pokračuje přes Radim a Dobřichov k hranicím okresu nedaleko Peček, kde Kolínsko opouští na 52. kilometru svého toku. K soutoku s Labem u Píst (okres Nymburk) v nadmořské výšce 181 metrů to má odsud již jen 10 kilometrů rovinou Polabské nížiny.

Přesně v polovině celé délky překonává Vavřínecký potok 5 metrů vysokou skalní bariéru velkou kaskádou, známou jako Toušické prahy. Jedná se o nádhernou přírodní scenérii, kterou si mimochodem oblíbili i účastníci legendárního vodáckého srazu známého jako Vavříňák. Ten se koná každoročně od roku 1977 druhý víkend v říjnu a dorazí na něj až 2 300 vyznavačů vodáckého sportu. Sjezd kaskády má obtížnost WW IV**** a pro zkušené vodáky je opravdovou třešničkou celé akce. Právě teď na jaře, když je dostatek vody po tání sněhu na horním toku, vytváří potok přes Toušické prahy působivý vodopád.

Nad horní hranou skalního zlomu se klene pětiobloukový kamenný barokní most z druhé poloviny 17. století, zakreslený jako významná stavba již na mapě prvního (josefinského) vojenského mapování, pořízeného v 60. letech 18. století. Most se dochoval bez jakýchkoliv novodobých úprav, a proto se jedná o hodnotnou technickou památku a jeden z nejcennějších objektů tohoto typu u nás.

Není vyloučeno, že na stavbu mostu byly

použity zbytky tvrže, která stávala na výrazném pahorku hned pod ním. Místní ji neřeknou jinak než Trmalova tvrz podle místní zemanské rodiny Trmalů z Toušic. Ti ji vystavěli zřejmě v průběhu 14. století, písemně je ale doložena až v roce 1519, kdy ji Bohuslav Trmal prodal městu Kouřim. Tvrz zanikla po roce 1582, kdy byly Toušice připojeny k zámuckému panství a noví majitelé pro ni neměli žádné využití. Když budete na tvrzišti pátrat, jistě objevíte zbytky zdí (zejména na jeho východní straně). Za povšimnutí stojí i hluboký příkop, který místo obklopuje ze tří stran. Stačilo tak přehradit potok a pevnost se ocitla na skvěle chráněném ostrově. Voda ji obkroužila ze všech stran, protože na zbylé západní straně ji chránily divoké vody valící se přes peřeje.

Toto kouzelné místo je vzdálené jen necelý kilometr od centra Toušic, odkud k němu dojdete po žluté turistické značce. Ta pokračuje dál proti proudu až do Zásmyk (4 km) kolem kamenného mostu ve Vlčím dole. Ten je o něco nižší, ale zhruba stejně starý jako ten u Toušic. Svému účelu přestal sloužit poté, co byla v roce 1740 dokončena císařská silnice z Prahy do Kutné Hory (v dnešní poloze) a původní cesta údolím se přestala používat.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

„Toušický most na dnes již zaniklé cestě vedoucí ze Zásmyk do Kouřimi okolo bývalého Toušického mlýna je důležitým svědkem toho, že trasy cest vedly v minulosti často úplně jinudy, než jak je známe dnes,“ říká Vladimír Řišlink, ředitel Regionálního muzea v Kolíně.

POINTA BEZE SLOV

Václav Linek (75) patří mezi významné české humoristy a zároveň i k osobnostem, jejichž práci nešlo v Kolíně přehlédnout. Několik dekád, kdy jako výtvarník působil v propagaci kolínského divadla, měl možnost vnést do ulic města trochu kreativní hravosti a patřičně toho, zejména v letech devadesátých, využil.

Komorní a do značné části skrytou součástí jeho života byl a je kreslený humor bez slova. Díky vtipům ho znají návštěvníci humoristických festivalů, například z bienále v Písku a Humorestu v Hradci Králové, ale i z Evropy a zámorí, a také někdejší čtenáři časopisů jako *Mladý svět* či *Dikobraz*, které vycházely ve statisícových nákladech. V Kolíně představil Václav Linek svůj kreslený humor naposledy v roce 2019 na výstavě v Galerii v zahradě. Letos u příležitosti svých pětasedesátin rozeslal známým prostřednictvím e-mailu alespoň novou digitální výstavu kresleného humoru. Jubilantovi gratulujeme a našim čtenářům nabízíme jeho pointy bez slova.

Vladimír Sládek

JE TO VŠUDE

Jarní měsíce lákají k delším vycházkám. S cestováním do zahraničí to asi nebude letos tak jednoduché, takže se nabízí možnost projít „celou“ Českou republiku. Nápad to určitě není originální – nadšenců, kteří naši zemi obešli pěšky, objeli na kole, motorce či autem, už bylo mnoho. Někteří zvolili cestu po hraničních patnicích, jiní si naplánovali trasu po turistických cestách, další si vybrali osu sever-jih či východ-západ. Fantazii se meze nekladou, každý může zvolit cestu podle svých časových a zdravotních možností.

Já osobně jsem zatím prošla republiku jen ze severu na jih – z Mikulášovic (Šluknovský výběžek) do Pohoří na Šumavě (Novohradské hory). Ostatní cesty mě ještě čekají. Na tomto místě bych ale chtěla doporučit putování na stránkách knížek z našeho fondu, které by mohly čtenáře inspirovat a ukázat, jak se s tím vypořádali jiní. Například Tomáš Lachman v publikaci **Kolem Česka za 66 dní** píše o cestě, kterou si nadělil jako dárek k šedesátinám. K vypůjčení máme i **Křížem krázem zemí českou** od Tomáše Koutka. Můj třetí tip je Rostá Gregor – **Pěšky okolo Československa aneb sen, který trval 89 dní**. Závěrem si dovoluji ocitovat Miloslava Nevrlého, který svou knihou **Karpatské hry** inspiroval k putování mě: „*Neobávej se ničeho, vydej se třeba na konec světa, všude to nějak je.*“

Libuše Vodičková

KOLÁČ Z PCHU-ERU

Román **Čajová dívka z Kolibříkové ulice** od Lisy See láká už svým poetickým názvem. Škoda, že nevyšel v polovině devadesátých let, kdy prožívala čajová kultura u nás boom. Příběh začínající zhruba před třiceti lety u sběračů čaje z horského kmene Akhů provede čtenáře jejich drsnými magickými kmenovými zvyky, zastaví se na čajovém trhu v předlidném Kantonu a přeskočí až do Los Angeles k adoptivním rodičům čínských dětí. Důležitou roli v knize hraje legendární zrající čaj pchu-er, snobům i milcům čaje dobře známý v podobě lisovaných koláčů. Román má mistrné zasažení do souvislostí, v pozadí defilují proměny čínské společnosti, rodinné i vztahové zvyky a pravidla pro nás cizí a jinaká. Kniha je ovšem v první řadě o ženách, jejich údělu, moudrosti, síle a také o pevnosti rodinných pout. Pokud mu prominete některé rysy červené knihovny, potěší vás silný, zralý a jímavý příběh.

Lisa See je americká spisovatelka s čínskými geny, která svému publiku odhaluje čínský svět autenticky a velmi realistickým způsobem. Městská knihovna v Kolíně nabízí

kromě této novinky i její další dvě knihy včetně bestselleru **Tajemství hedvábného vějíře**.

Vladimír Sládek

ZVON ZRADY

V polovině tohoto měsíce (15. března) si náš stát a národ připomněl výročí poroby, kdy území demokratického státu na rozkaz Adolfa Hitlera definitivně obsadila vojska nacistického Německa. Tomuto kroku však předcházela jiná, přípravná fáze anexe, která vyvrcholila mnichovskou dohodou 30. září 1938 s podpisem čtyř velmocí, které Hitlerovi umožnily obsadit území Sudet. Zásadní byl tedy rok 1938, březnový anšlus Rakouska a následná několik měsíců trvající kampaň zahrnující metody obrovského nátlaku na Československo, od mediální propagandy po henleinovský nacistický teror v pohraničí.

Kniha **Zvon zrady** obsahuje devět kapitol přesně dokumentujících tehdejší vystresovanou dobu. Autor P. E. Caquet žijící v České republice více než deset let využil literární prameny i tehdejší tisk a zajímavé je i jeho velmi kritické hodnocení ostudného chování tehdejších evropských mocností, vlád Francie a zejména Anglie, reprezentované lidmi jako byli Chamberlain, Runciman, Halifax, Wilson a další. Autor v knize také poměřuje možnosti odporu tehdejší československé armády s možnostmi agresivního německého Wehrmachtu, a to i ve vztahu k možnostem Francie zasáhnout do možného konfliktu, které nebyly nereálné. Samostatnou kapitolou je popis situace v okleštěném Československu, které do 15. března následujícího roku žilo ve společenském a ekonomickém chaosu.

Kniha obsahuje řadu výroků a komentářů známých zahraničních, ale i českých osobností, politiků. Všímá si i úlohy československého prezidenta dr. Edvarda Beneše. Autor bestselleru **Skleněný pokoj** Simon Mawer o publikaci napsal: „*Tohle je mnohem víc než historie – je to děsivé zkoumání nebezpečí, kterému čelíme i dnes: fake news, prolhaní politici a pohled zužující nacionalismus, které společně ohrožují slušnost, otevřenost a čestnost současné společnosti.*“

Petr Král

ČAS NA ZMĚNU

Jako žena mám blízko ke knihám ženských autorek, od současných českých spisovatelek zvláště. Proto je ode mě nabíledni doporučit některou z nich. Nejnovější kniha autorky Petry Soukupové **Věci, na které nastal čas** je příběhem každodenního života jednoho manželství se dvěma dětmi. Alice s Richardem nejsou úplně typickým zamilovaným párem, od začátku tak nějak cítíte, že jim to úplně neštymuje. Čím déle jsou spolu, čím více se mezi nimi rozvíjí manželský stereotyp, tím hlubší se mezi nimi tvoří propast. Je to v podstatě smutná kniha ze života. Autorka otvírá řadu vztahových témat – sobeckost, nekomunikaci, stereotyp, neschopnost porozumění. Na příběhu ukazuje, že nic není zadarmo, a rozhodně ne vztahy. Protože, jak nás mnohé život již naučil, vztah se musí pěstovat. Příběh nás nutí přemýšlet o tom, co je důležité ve vztazích, v manželství, v životě, nakolik jsou potřebné a hlavně prospěšné kompromisy a za jakých okolností nastává čas na změnu.

Hana Morová

Beck & Pollitzer

Váš partner v oblasti relokací a instalací

Zajišťujeme:

- instalace a přesuny strojů, technologických celků a výrobních linek
- průmyslové montáže a elektromontáže
- instalace potrubních rozvodů
- zdvihy těžkých břemen

Beck & Pollitzer Czech spol. s r.o.
Ovčárecká 1452, 280 02 Kolín
www.beck-pollitzer.com
czech.office@beck-pollitzer.com
tel. +420 321 800 047

Změnou dodavatele energií může ušetřit každý

Chcete ušetřit i vy?

Vyzkoušejte novou aplikaci **parc4u** od energetické burzy **POWER EXCHANGE CENTRAL EUROPE (PXE)**, která je určena pro domácnosti a malé firmy.

Jak na to?

V aplikaci **parc4u** si můžete rychle a jednoduše nalézt nového dodavatele elektrické energie a zemního plynu. Vše vyřídíte jednoduše:

- › online na www.parc4u.cz nebo
- › na info@parc4u.cz nám jen zašlete kopii své poslední faktury od stávajícího dodavatele (skryjte si své osobní údaje, pokud je nechcete uvádět) a my nezbytné informace vyplníme za vás.

Nabídneme vám jen solidní dodavatele, výhodnou cenu a postaráme se o smlouvu i převod. A vše zdarma.

› **parc4u**

www.parc4u.cz

**SPEL
MANUFACTURING**

Operátor/ka do výroby rozvaděčů

Operátor stroje na stříh kabelů

Vedoucí výrobního úseku

321 579 051 kariera@spel.cz

www.spel-manufacturing.cz

CD-TELEMATIKA

Hledáme Technika kabelových sítí

NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK 50 000 Kč

Nabízíme zajímavou práci, stabilní zaměstnání, pracovní dobu 37,5 hodiny týdně, bohaté benefity, stravenky 110 Kč. Požadujeme řídičské oprávnění B, elektrotechnické vzdělání.

Více na cdt.jobs.cz nebo volejte **972 225 509** či pište na kariera@cdt.cz

Městské sociální a zdravotní služby
Nad Zastávkou 64, 280 02, Kolín II

Domov pro seniory

hledá pracovníka/pracovnici na pozici:

zdravotní sestra
zdravotní asistent

Platové ohodnocení: 50 000 Kč
+ příplatky za svátek, víkend a noční

Dále zaměstnanecké bonusy - příspěvek na obědy, příspěvek na penzijní připojištění, příspěvek na dětské tábory aj.

Nástup možný ihned, případně dle dohody
Požadavky: čistý trestní rejstřík

Bližší informace: Jana Živná, personální oddělení
tel.: 601 304 921
e-mail: jana.zivna@mszs.cz

MUDr. Silvie Vlachá

Antonína Dvořáka 333, Kolín
150 m od autobusové zastávky „U Vodárny“

změna telefonu
zubní ordinace
725 094 949

dentální hygiena
702 033 099
(zůstává stejné)

Masáže
www.pohlazeninadis.cz

Masazepohlazeninadis@email.cz
+420 601 355 246

KOUPÍM BYT V KOLÍNĚ

Případně menší dům.

Nabídky prosím na email
jakubvanek@atlas.cz

Tel.: 731 33 77 11

J

Pohřební služba Jeřábek
Kmochova 15, Kolín II
www.pohrbyjerabek.cz
321 721 504, 602 123 503
oznamuje, zřízení nové pobočky
v Uhlířských Janovicích
Hasičská 521, 326 722 945
(budova úřadu práce)

Pohřební ústav Pavel KOS
602 221 511, 601 221 511
Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)
www.pohrebnikolin.cz
online objednávky

OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19

INFORMACE, REGISTRACE

Kdo se může registrovat k očkování proti Covid-19?

Registrace je nyní zpřístupněna pro osoby starší 70 a 80 let věku, zdravotníky, pedagogické/ nepedagogické zaměstnance škol a školských zařízení.

Kde naleznete ucelené informace o očkování ve Středočeském kraji?

ockovani.kr-stredocesky.cz jsou nové webové stránky, kde naleznete vše o očkování v kraji. Pomoc s registrací také na lince **800 124 111**. Ostatní informace k očkování zdarma v pracovních dnech 8-17 h na lince **800 710 710**. Dotazy lze směřovat také na e-mail: **covid@kr-s.cz**.

Jak se mohou registrovat?

Rezervace termínu očkování je možná prostřednictvím centrálního rezervačního systému MZČR **registrace.mzcr.cz**

Registrace prostřednictvím praktických lékařů je možná u osob starších 70 a 80 let, které nejsou registrovány na očkovacích místech a osob s vážným chronickým onemocněním nesplňujících podmínky věku.

Přesto si nevíte rady s registrací k očkování?

Pokud si nevíte rady a potřebujete pomoci, využijte **Linku pomoci a sociálního poradenství města Kolína 721 952 438**, která je k dispozici po-čt: 8.00–15.00 h a pá: 8.00–13.00 h.